Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

www.defterianaynosi.com

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

ΤΟΠΙΚΑ

ΔΙΕΘΝΗ

Σχόλια –Στήλες

ΤΟΠΙΚΑ

Ενώ τα ΜΜΕ πίεζαν υπέρ της Τρόικα, οι μαύρες τρύπες των τραπεζών επανέφεραν την πραγματικότητα

Μετά την ανακοίνωση των αντιπροτάσεων της κυβέρνησης, άρχισε μια εκστρατεία από την πλειοψηφία των ΜΜΕ, η οποία αξίζει να καταγράφει και να γίνει σημείο αναφοράς για τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε η προσπάθεια για διαπραγμάτευση η αντίσταση στους όρους της Τρόικα: με

έμμεσους ή άμεσους τρόπους ακολούθησε μια οργανωμένη επίθεση της οποία η βασική αιχμή φαινόταν να είναι ... γιατί να έχει αντιπροτάσεις η κυβέρνηση! Από την πλευρά των κομμάτων υπήρχε και μια προεκλογική σκοπιμότητα: να φανεί ότι είχαν και αυτά εισηγήσεις – και μερικά βέβαια ήθελαν να αποφευχθεί η οποιαδήποτε φορολόγηση του πλούτου. Αλλά το κεντρικό μήνυμα της πλειοψηφίας των ΜΜΕ φαινόταν να είναι ότι πρέπει να γίνουν, αμέσως, αποδεκτά όλα όσα ζητούσε η τρόικα. Αυτό το κλίμα οικοδομήθηκε με ένταση και εκμεταλλευόμενο και ένα αρχικό μούδιασμα των συντεχνιών, που έδωσαν χώρο σε μια επίθεση που θύμιζε τις κλασικές προσπάθειες και σε άλλες χώρες για να υποβληθεί ένας πληθυσμός σε θεραπεία σοκ. Και βέβαια, στο βάθος της θεαματικής επίθεσης και υστερίας, υπήρχε, όπως πάντα, η προσπάθεια συγκάλυψης των ευθυνών των τραπεζών και μεταφοράς του θέματος σε ευθύνες της κοινωνίας, των δημοσίων υπαλλήλων, της κυβέρνησης κλπ. Η ανακοίνωση της αξιολόγησης του οίκου αξιολόγησης Moody's ανέβασε το ποσό που χρειάζονται οι τράπεζες στα 8 δις με ανοικτή προοπτική – και επανέφερε την πραγματικότητα στο προσκήνιο. Γιατί θα πληρώσει ο πολίτης – σαν φορολογούμενος και σαν εργαζόμενος. Ήδη, οι συζητήσεις κινούνται σε ένα πόσο 10-12 δις, ενώ ένα μια νέα μεγάλη μαύρη τρύπα για τις τράπεζες άρχισε να ξεπροβάλει από την Ελλάδα: Τα επισφαλή δάνεια. Και ένα τέτοιο είναι τα δάνεια, τα οποία απέκτησε η Λαϊκή μετά από την μετατροπή της ελληνικής τράπεζας «Εγνατία» σε παράρτημα, αντί σε θυγατρική εταιρεία.

Τα ΜΜΕ ως συνειδητή έκφραση του κεφαλαίου και των Τραπεζών: «υπογράψετε αμέσως»

Οι Moody's εξέδωσαν την ανακοίνωση τους, την Τρίτη 9 Οκτωβρίου. Μέχρι εκείνο το σημείο, τα κόμματα της αντιπολίτευσης και η πλειοψηφία των ΜΜΕ συμπεριφέρονταν λες και ο εχθρός ήταν ο Χριστοφιας, ο οποίος δεν υπέγραφε το μνημόνιο της Τρόικα. Το περιοδικό InBusiness απεύθυνε ευγενικά την απαίτηση του «επιχειρηματικού κόσμου»: Υπόγραψε, αμέσως! Οι εφημερίδες ήταν γεμάτες φυσικά από σενάρια τρόμου – ο Δρουσιωτης στον Πολίτη της Κυριακής έφτασε σε νέο «αποκορύφωμα»: Δεν έκανε απλώς έκκληση, εκ μέρους έστω του εργοδότη του, αλλά απειλούσε με το ύφος

τοπικού εκπρόσωπου κάποιου μακρινού αποικιακού κυβερνήτη. «Υπόγραψε γιατί θα έρθει χειρότερο μνημόνιο

Ο Φιλελεύθερος της Κυριακής 7/10, επανέφερε θέμα «Παραίτησης Χριστόφια», ως στρατηγική κίνηση, αφού αρνιόταν να υπογράψει το μνημόνιο με τους όρους της τρόικα. Αν και αυτή η παρουσίαση ήταν κάπως πιο ισορροπημένη από τις υστερικές απειλές του Δρουσιωτη - αναφερόταν, τουλάχιστον, σε μια συζήτηση που έγινε έστω - άνηκε, επίσης, σε ένα πλαίσιο πιέσεων: Το Σάββατο - μετά την συζήτηση των πολιτικών αρχηγών - ο Φιλελεύθερος επέλεξε να προβάλει ένα αρνητικό σενάριο - αντί λ.χ. την φαινομενική έστω προσπάθεια για συναίνεση κατά τη συνάντηση - με τον τίτλο: « Στην Τρόικα, χωρίς σχέδιο Β», ενώ τη Δευτέρα επέλεξε να προβάλει τις απόψεις του Αβέρωφ Νεοφύτου - ως απόψεις «ειδικού συνεργάτη» - και με τίτλο: «Με 2 Μνημόνια στους ώμους», όπου όχι απλώς προσπαθούσε να εξισώσει το μνημόνιο της τρόικα με τις αντιπροτάσεις τις κυβέρνησης, αλλά στη δήθεν ανάλυση του «ειδικού συνεργάτη» άγγιζε τα όρια του αστείου με τον Αβερωφικό ισχυρισμό ότι οι εισηγήσεις της τρόικας είναι καλύτερες. Και βέβαια κυρίαρχο θέμα ήταν η προσπάθεια για κριτική στη φορολόγηση του πλούτου. Και την επομένη, η πίεση ολοκληρώθηκε με την επιλεκτική - και αποσπασματική - αναφορά σε δηλώσεις του Μπαρόσο: «Μνημόνιο πριν να είναι αργά».

Οι συντεχνίες γενικά και ειδικά εκείνες του Δημόσιου τομέα, σε αυτό το διάστημα αντέδρασαν μεν - όπως θα ήταν λογικό – και έθεσαν τα εργατικά δικαιώματα στο τραπέζι (ή ακόμα και την ευρύτερη κριτική του μνημονίου), αλλά χωρίς να τοποθετούνται στο ευρύτερο πλαίσιο - τις πιέσεις δηλαδή για άμεση αποδοχή των αρχικών εισηγήσεων της τρόικα χωρίς καν διαπραγμάτευση - προσέφεραν, άθελα τους, έδαφος στην καλλιέργεια της υστερίας για «υπογραφή εδώ και τώρα» των όρων της τρόικα. Έτσι είχαμε ένα σαββατοκύριακο με τις συντεχνίες να κάνουν κριτική, αλλά χωρίς να διαχωρίζουν το μνημόνιο από τις αντιπροτάσεις στο υπάρχον πλαίσιο – και να φτάνουμε έτσι στο κλίμα των πρωτοσέλιδων του Δρουσιώτη και του Φιλελεύθερου. Μέχρι την Τρίτη, η ισορροπία φάνηκε να επιστρέφει στο συνδικαλιστικό κίνημα – ιδιαίτερα με την παρέμβαση των συντεχνιών του ιδιωτικού τομέα. Αλλά ήρθε και η αξιολόγηση των Moody’s για να επαναφέρει

την πραγματικότητα στην παιδική χαρά της κυπριακής δημοσιογραφίας. Και όταν τα κόμματα πήγαν στο Προεδρικό της Δευτέρα 15/10 ο τραπεζιτικός τομέας ήταν σαφώς η βάση για την συναίνεση: και γιατί εκεί βρίσκεται το πρόβλημα αλλά και γιατί εκεί όσοι υπερασπίζονται το κεφάλαιο έχουν κάθε συμφέρον να το παίζουν «συλλογική κατανόηση»

Η μαύρη τρύπα των τραπεζών που δεν εξορκίζεται με την χειραγώγηση των πρωτοσέλιδων

Την Τετάρτη, 10/10 τον τίτλο στο εξώφυλλο, μάλλον, το είχε γράψει η δημοσιογραφική ομάδα του οικονομικού Φιλελευθέρου: «Χρέος μη βιώσιμο 24 δις.» Η αναφορά ήταν για την αξιολόγηση των Moody's και το γεγονός, ότι αν το κενό, το οποίο πρέπει να καλυφθεί από τους φορολογούμενους στις τράπεζες φτάσει τα 12 δις, τότε ουσιαστικά το κυπριακό δημόσιο χρέος θα φτάσει το 140% του ΑΕΠ και θα είναι μη βιώσιμο. Οι προεκτάσεις, βέβαια, δεν προβλήθηκαν με την ίδια ευκολία των εκβιασμών για υπογραφή σκληρού μνημονίου: Διότι αν η τρόικα ζητά τόσα μέτρα με πιο μετριοπαθείς υπολογισμούς για τις ανάγκες των τραπεζών, πώς θα καταφέρει η κυπριακή οικονομία να βρει τέτοια ποσά, όπως αυτά που φαίνονται να διαφαίνονται; Πώς θα πληρωθεί το 140% του δημόσιου χρέους; Ενδέχεται λ.χ. με αυτά τα δεδομένα να πρέπει και η πολιτική ηγεσία και οι πολίτες, αλλά και οι εργαζόμενοι να σκεφτούν ποιές λύσεις υπάρχουν – συμπεριλαμβανομένης και της συνειδητής πια μη παραμονής στην ευρωζώνη. «Μόνο οι τόκοι» για τέτοια ποσά λ.χ. θα «ξεπερνούν τα 900 εκατ.» - δηλαδή το ποσό για το οποίο συζητά η Τρόικα για κάθε χρόνο. Στο σχόλιο του στον «Οικονομικό φιλελεύθερο», ο Π. Χαραλάμπους ο οποίος υποστήριζε τις προηγούμενες εβδομάδες το μνημόνιο της τρόικα ως τρόπο δομικής αναπροσαρμογής, υιοθέτησε από την Τρίτη μια νέα αντιμετώπιση, προβάλλοντας την θέση για ένα «μίνι πακέτο μέτρων/μνημόνιο» και να αφεθούν τα μεγάλα ζητήματα για αργότερα – αφού, όπως φάνηκε και με την εκτίμηση των Moody's, χωρίς να υπάρχει εικόνα για το ποσό που θα χρειαστούν οι τράπεζες, οποιαδήποτε συζήτηση θα είναι ρητορική. Ακριβώς γιατί η αξιολόγηση της εταιρείας που ανέλαβε την έρευνα για τις μαύρες των τραπεζών, θα κατατεθεί τον Δεκέμβριο.

Σε αυτό το πλαίσιο, αξίζει να αναφερθεί και ένα κείμενο των Financial Times του οποίου η βασική έμφαση είναι ότι η «Κύπρος πρέπει να πληρώσει την τιμή της ένταξης στο ευρω - Financial Times, 9/10/2012**,** Cyprus must pay price for joining euro, By Tony Barber in London. Προφανώς, μερικοί στην Ευρώπη βλέπουν την κρίση που προκάλεσε ο τραπεζιτικός τομέας, ως ευκαιρία για να επιβάλουν στην κυπριακή οικονομία τους δικούς τους όρους.

Και ξαφνικά μερικοί ρωτούν για τον ρόλο των τραπεζών - και πάλι

Τις επόμενες μέρες είχαμε και μερικές ενδιαφέρουσες διαφοροποιήσεις στο δημόσιο λόγο. Ενώ στο Φιλελεύθερο συνέχισε η επιλεγμένη, από τον αρχισυντάκτη, ομάδα των αρθρογράφων-σκιτσογράφων να αναπαράγουν με επιθέσεις ενάντια στον Πρόεδρο την απαίτηση για «υποταγή» εδώ και τώρα στην τρόικα, στις εσωτερικές σελίδες μαζί με τις έντονες κριτικές του Π. Χαραλάμπους - αρχισυντάκτη του Οικονομικού - συμβάδισε και ο Α. Πιμπίσιης με ένα κείμενο ανυπακοής - και παραβίασης της λογοκρισίας για τις ευθύνες των τραπεζών - στην επίσημη γραμμή της πολιτικής αρχισυνταξίας: Έγραφε την Παρασκευή 12/10:

«*Και τι βλέπουμε ξαφνικά να γίνεται; Οι τράπεζες που έχουν ενδεχομένως το μεγαλύτερο μερίδιο ευθύνης για την φούσκα των ακινήτων, αλλά και την πτώση της οικονομίας του τόπου, έρχονται τώρα να επαναξιολογήσουν τα ακίνητα. Δηλαδή να μαζέψουν από δεξιά και αριστερά όσα περισσότερα ακίνητα μπορούν από αυτούς που δεν θα είναι σε θέση να καλύψουν τα δάνεια τους. …Κατά επίσης περίεργο και παράδοξο τρόπο κανένας βουλευτής κανενός κόμματος δεν έσπευσε να προειδοποιήσει για αυτό το επικίνδυνο τραπεζιτικό παιχνίδι. Αντίθετα προσπαθούν να στρέψουν την προσοχή αλλού, κατά περίεργο τρόπο και πάλι δίνοντας την εντύπωση ότι κάτι περίεργο παίζεται με τις τράπεζες.»*

Αν ήταν πιο παρατηρητικός ο κ. Πιμπίσιης θα πρόσεχε ότι και στην εφημερίδα που εργαζόταν, παρατηρήθηκαν ανάλογες προσπάθειες να στραφεί η προσοχή αλλού – μάλιστα τα πρωτοσέλιδα σκίτσα κατηγορούσαν ανοικτά όσους εστίαζαν στις τράπεζες. Ο Π. Χαραλάμπους, ο οποίος αναφέρεται σταθερά στα τρία σκάνδαλα των τραπεζών - του χρηματιστηρίου, της φούσκας των ακίνητων, και του σκανδάλου των ομολόγων - είχε ως τίτλο το: «Τράπεζες, λάθη και βλάκες...»

Στο νέο πλαίσιο, πάντως, ακόμα και η Σημερινή το Σάββατο είχε πρωτοσέλιδη αναφορά στην ταύτιση του Προέδρου με τις συντεχνίες. Την Κυριακή, βέβαια, επανέφερε το σενάριο του εκβιασμού, αλλά φάνηκε να προσπαθεί να βρει κάποιες ισορροπίες. Μέχρι και η Κενεβεζου στο ΡΙΚ, όταν πήρε συνέντευξη από τον Αναστασιαδη το ρώτησε άμεσα γιατί δεν αναφέρεται και στις ευθύνες των τραπεζών. «Βέβαια...» συμφώνησε ο υποψήφιος – μετά όμως από υπόδειξη.

Η Αλήθεια και ο Πολίτης αναδεικνύονται ως οι εφημερίδες προστάτες των τραπεζών και των ευθυνών τους – η μεν Αλήθεια έψαχνε να βρει δράματα για να τονίσει ότι έχουμε κρίση - άρα να υπογράψουμε - ενώ ο Πολίτης αναζητούσε ως συνήθως κάτι για να κατηγορήσει δημόσιο, χωρίς να τολμά να προβάλει σε ένα έστω πρωτοσέλιδο τις ευθύνες των τραπεζών.

Το πιο εντυπωσιακό άρθρο κριτικής των τραπεζών και απαίτησης για έρευνα ήταν του Α. Παράσχου Καθημερινή. Ο Παράσχος ο οποίος είχε διαδραματίσει και σημαντικό ρόλο στην αποκάλυψη των συγκαλύψεων και σκανδάλων πίσω από το θέμα των αγνοουμένων την δεκαετία του 1990, είναι ο μόνος από τους γνωστούς συντάκτες των πολιτικών εφημερίδων ο οποίος έθεσε ήδη ζήτημα για την διαπλοκή στην επιτροπή εικονικών της Βουλής – με την παρουσία του Ν. Παπαδόπουλου. Το νέο του κείμενο έχει σαν τίτλο «Η Χούντα στο Εδώλιο» και αναφέρει χαρακτηριστικά για τις αιτίες της κρίσης: «Έμελλε να βιώσουμε μια ανάδελφη χούντα λευκού κολάρου, των χειρότερων δικτατόρων μιας διεφθαρμένης τραπεζικής ολιγαρχίας με προστάτη ένα εξίσου διεφθαρμένο πολιτικό κατεστημένο».

http://www.kathimerini.com.cy/index.php?pageaction=kat&modid=1&artid=108793

Προς νέο κλίμα συναίνεσης;

Η συνάντηση των συντεχνιών με τον Πρόεδρο την Δευτέρα κινήθηκε σε ένα κλίμα συναίνεσης. Πριν την συνάντηση υπήρχε και πάλι βέβαια αντίδραση των ΔΗΣΥ-ΔΗΚΟ στη δήλωση του Προέδρου ότι θέτει όρια στην διαπραγμάτευση και ότι «θα κατεβεί και στον δρόμο» για να υπερασπιστεί την ΑΤΑ. Αλλα μάλλον η αντίδραση είχε σαν στόχο τον περιορισμό της απήχησης της δήλωσης γιατί την Δευτέρα υπήρχε σαφής φιλεργατική ρητορική. Αξίζει, επίσης, αναφορά ότι την Κυριακή ο Φιλελεύθερος πρόβαλε πληροφορίες ότι υπάρχει πιθανότητα οι τραπεζιτικές ανάγκες της Κύπρου να

χρηματοδοτηθούν άμεσα από τον νέο ευρωπαϊκό μηχανισμό ESM. Κάτι που εθεωρείτο πιθανόν πριν ξεκινήσουν να το αμφισβητούν οι Γερμανοί. Γενικά, φαίνεται ότι μπαίνουμε σε διαπραγματευτική περίοδο τόσο τοπικά – όσο και σε ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο. Τα τοπικά ΜΜΕ ανακάλυψαν λ.χ. την πληροφορία ότι πιθανόν οι Γερμανοί να θέλουν να ομαδοποιήσουν τις περιπτώσεις Ελλάδας-Ισπανίας-Κύπρου – τις ίδιες μέρες που οι γερμανοί το διέψευδαν. Είναι πιο λογικό να δει κάποιος ότι πέρα από την Τρόικα αρχίζει πλέον να αποκτά ρόλο και η πολιτική ηγεσία της Ε.Ε. Στα θετικά του γενικότερου κλίματος ήταν η τάση όλων των κομμάτων να φανούν φιλικοί προς τους «μισθωτούς» - μια ρητορική μετατόπιση που μπορεί να πιστωθεί στα θετικά των αντιδράσεων των συντεχνιών. Έτσι στα βασικά σημεία -13^{ος}, ΑΤΑ, μη ιδιωτικοποιήσεις κλπ- φάνηκε να υπάρχει τάση προς συναίνεση. Βέβαια μερικοί φαίνονται να προσπαθούν να αποφύγουν την φορολόγηση του πλούτου πίσω από την γενικόλογη ρητορική – αλλά η πίεση λόγω τραπεζών είναι πια επιτακτική. Το ότι πάρθηκαν αποφάσεις που προστατεύουν τους δανειζόμενους είναι επίσης θετικό – αλλά τα τραπεζιτικά σκάνδαλα έχουν βάθος. Και εδώ αρμόζει και μια ακόμα επισήμανση από το κείμενο του κ. Παράσχου: *«Φυσικά, όταν λένε ότι «όλοι θα σηκώσουμε αυτά τα βάρη», ξέρουν ότι οι ίδιοι προστατεύονται από το μαξιλάρι των κερδών που αποκόμισαν και τα οποία τους φτάνουν, όχι για τρία μνημονιακά χρόνια αλλά για τρεις γενιές. Άρα στην ουσία μάς λένε «κορόιδα σκάστε και δουλέψετε, χωρίς ωράρια και με μισούς μισθούς για να πληρώνετε αυτά που τσεπώσαμε».*

Τα τραπεζιτικά σκάνδαλα: Όταν μας φόρτωνε 4 δις ο Ορφανίδης, ενώ επιμένουν οι φήμες για τα δάνεια Αβέρωφ

Καθώς τα ΜΜΕ - και μερίδα των πολιτικών - αναλώνονταν σε επιθέσεις ενάντια στον Πρόεδρο, γιατί δεν υπογράφει και επιμένει σε διαπραγμάτευση και όρια, άρχισαν πάλι να αναδύονται τα σκάνδαλα των τραπεζών. Αυτή η επανεμφάνιση δεν μπορεί να είναι τυχαία – εν μέρει είναι και είδος «ανακοίνωσης» για νέες ζημιές που θα κληθεί να πληρώσει ο φορολογούμενος και οι εργαζόμενοι - αρχικά του δημόσιου και μετά του ιδιωτικού τομέα- και εν μέρει η επιφάνεια σε ένα ζήτημα, όπου δεν φαίνεται να είναι εύκολη πια η συγκάλυψη. Σε αυτό το πλαίσιο, εμφανίστηκαν αναφορές σε δυο σκάνδαλα: στις ευνοιοκρατικές αποφάσεις του Ορφανίδη που οδήγησαν στις τρύπες των τραπεζών και στα ευνοϊκά δάνεια που δόθηκαν. Η Καθημερινή είχε κείμενο του Π. Τσαγγάρη, ο οποίος αποκάλυπτε ότι στις 31 Μαρτίου του 2011 και ενώ η κρίση στην Ελλάδα ήταν πια οφθαλμοφανής, ο τότε διοικητής της Κεντρικής, Α. Ορφανίδης έγκρινε την μετατροπή της Εγνατίας από θυγατρική της Λαϊκής σε παράρτημα της.

http://www.kathimerini.com.cy/index.php?pageaction=kat&modid=1&artid=108137

http://www.kathimerini.com.cy/index.php?pageaction=kat&modid=1&artid=108420#.UHZypjWLKoo.facebook

Αυτό βέβαια αποτελούσε μια εντυπωσιακά ευνοιοκρατική κίνηση εκ μέρους του Ορφανίδη, ο οποίος μέχρι πρόσφατα εμφανιζόταν ως αντίπαλος του Βγενόπουλου, ο οποίος ήταν τότε ο ισχυρός άνδρας της Λαϊκής. Βέβαια δεν ήταν και ο μόνος – υπήρχαν και άλλοι ισχυροί άνδρες και συμφέροντα στην συγκεκριμένη τράπεζα. Και η Λαϊκή εξακολουθούσε να είναι η τράπεζα με την οποία ο Ν. Παπαδόπουλος, επικεφαλής της επιτροπής οικονομικών, και η οικογένεια του είχαν και εξακολουθούν να έχουν ιδιαίτερη σχέση. Και εκείνη την περίοδο, τον Μάρτιο του 2011, ο Ορφανίδης είχε εγκαταλείψει κάθε πρόσχημα δημόσιου λειτουργού και είχε μετατραπεί σε προεκλογικό συνεργάτη του Αβέρωφ Νεοφύτου και των επιλογών του Ν. Παπαδόπουλου. Έφτασε, μάλιστα και στο σημείο να αμφισβητεί τα στοιχεία για το έλλειμμα, αναγκάζοντας τον τότε υπουργό οικονομικών να μιλήσει για «εθνική προδοσία». Ήδη, επίσης, εκείνη την εποχή φαίνεται ότι ενώ ο κ. Ορφανίδης είχε αποδεχτεί την αγορά των ελληνικών ομόλογων, προσπαθούσε να αποθαρρύνει κυπριακές τράπεζες από το να αγοράζουν κυπριακά ομόλογα. Η αίσθηση όμως του Χ. Σταυράκη για "εθνική προδοσία" - ως αναφορά στην υπονόμευση των συμφερόντων της χώρας - μπορεί τελικά να ήταν πιο σωστή από ότι φάνηκε αρχικά: φαίνεται ότι μέσα στο σύνολο των τότε πράξεων του διοικητή, ήταν και η έγκριση της μετατροπής της Εγνατίας σε παράρτημα, το οποίο σήμαινε ότι τα επισφαλή δάνειά της, θα τα φορτωνόταν η Λαϊκή. Και αυτό αποτελεί ένα έξτρα ποσό 4 δις, που προφανώς δεν έχει ακόμα υπολογιστεί. Σύμφωνα με το άρθρο της Καθημερινής μάλιστα, υπήρχαν και παράδοξα δάνεια σε μοναστήρια και μονές, χωρίς εξασφαλίσεις. Πιθανόν να έκανε και κάποιες εξυπηρετήσεις σε πολιτικούς του φίλους, ο κ. Ορφανίδης – συμμετείχε ενεργά σε προεκλογική εκστρατεία, τι το διαφορετικό θα είχε μια ακόμα ιδιωτική παρέμβαση;

Το άλλο ζήτημα, το οποίο ήρθε στην επιφάνεια, είναι το θέμα των **φημολογούμενων δανείων του Α. Νεόφυτου**. Το ζήτημα αυτό είχε εγερθεί, ήδη, από τον Σεπτέμβριο από την ελληνική ιστοσελίδα Banking news, χωρίς να διαψεύσει ο κ. Νεόφυτου. Αυτή την φορά, οι φήμες επανήλθαν με πιο συγκεκριμένες αναφορές:[1] Τα δάνεια φαίνεται να είναι από την τράπεζα

[1] Οσμή νέου σκανδάλου στην Κύπρο - Αμφίβολα... δάνεια σε βουλευτές του ΔΗΚΟ και του ΔΗΣΥ προκαλούν ερωτήματα για τη σχέση πολιτικών - τράπεζας
http://www.bankingnews.gr/%CE%A0%CE%B1%CE%BB%CE%BC%CF%8C%CF%82-%CF

Κύπρου και η αποκάλυψη παραπέμπεται σε έρευνα του εσωτερικού ελεγκτή κ. Τσολάκη. Σύμφωνα με αυτές τις πληροφορίες, ο Α. Νεοφύτου έχει δάνειο «645 χιλιάδων ευρώ», ενώ «επιχειρήσεις συγγενικών προσωπων..εχουν δανειοδοτηθεί με ποσό πάνω από 2 εκατ. ευρω». Ο κ. Νεοφύτου δεν είναι ένας τυχαίος πολιτικός όταν μιλούμε για τον τραπεζιτικό τομέα. Υπήρξε όχι απλά υποστηρικτής αλλά και απολογητής με έντονες προσπάθειες συγκάλυψης των τραπεζών. Μπορούν να αναφερθούν τουλάχιστον 4 σημεία εμπλοκής:

1. Το 2009 όχι μόνο υμνούσε τις τράπεζες αλλά εξαπέλυε και επιθέσεις ενάντια σε όποιον τους ασκούσαν κριτική - την ίδια περίοδο που οι τράπεζες εμπλέκονταν στο σκάνδαλο των ελληνικών ομολόγων.
2. Την ίδια περίοδο πρωτοστάτησε και στην παροχή «φτηνού χρήματος» στις Τράπεζες από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα – και όταν οι Τράπεζες δεν διοχέτευσαν αυτά τα χρήματα στην τοπική αγορά ο κ. Νεοφύτου συμμετείχε στην συγκάλυψη του σκανδάλου. Το οποίο θα επανέλθει επίσης στο τέλος του 2012 όπως παρατήρησε ο Χ. Σταυρακης: *«Στην περίπτωση που μια τράπεζα δεν έχει την απαιτούμενη ρευστότητα στην λήξη των χρεογράφων, στο τέλος του 2012, για να τα επιστρέψει στην κυβέρνηση, τότε ο φορολογούμενος θα υποστεί μια τεράστια ζημιά εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρω».*
3. Ο κ. Νεοφύτου πρωτοστάτησε επίσης στην απόρριψη της προσπάθειας φόρου στον πλούτο και στις τράπεζες το 2010.
4. Υπήρξε, επίσης, βασικός υπερασπιστής του τέως διοικητή της Κεντρικής, του κ. Ορφανιδη ο οποίος εμπλέκεται σε πολλές υποθέσεις συγκάλυψης των τραπεζιτικών σκανδάλων – από το ζήτημα της Uniastrum μέχρι το ζήτημα των ελληνικών ομολόγων. Δεν ήξερε ο κ.

%84%CE%B7%CF%82-%CE%91%CE%B3%CE%BF%CF%81%CE%AC%CF%82/item/60047-%CE%BF%CF%83%CE%BC%CE%AE-%CE%BD%CE%AD%CE%BF%CF%85-%CF%83%CE%BA%CE%B1%CE%BD%CE%B4%CE%AC%CE%BB%CE%BF%CF%85-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%BA%CF%8D%CF%80%CF%81%CE%BF-%CE%B1%CE%BC%CF%86%CE%AF%CE%B2%CE%BF%CE%BB%CE%B1-%CE%B4%CE%AC%CE%BD%CE%B5%CE%B9%CE%B1-%CF%83%CE%B5-%CE%B2%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%B5%CF%85%CF%84%CE%AD%CF%82-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B4%CE%B7%CE%BA%CE%BF-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B4%CE%B7%CF%83%CF%85-%CF%80%CF%81%CE%BF%CE%BA%CE%B1%CE%BB%CE%BF%CF%8D%CE%BD-%CE%B5%CF%81%CF%89%CF%84%CE%AE%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7-%CF%83%CF%87%CE%AD%CF%83%CE%B7-%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8E%CE%BD-%CF%84%CF%81%CE%AC%CF%80%CE%B5%CE%B6%CE%B1%CF%82

Νεοφύτου όλα όσα κυκλοφορούσαν ήδη για τα προβλήματα του τραπεζιτικού τομέα όταν αγωνιζόταν για την διατήρηση του κ. Ορφανιδη στην θέση του;

Προφανώς, ένας πολιτικός, με τέτοια βαθιά εμπλοκή στην συγκάλυψη του τραπεζιτικού τομέα και των σκανδάλων του, θα πρέπει να εξηγήσει τις σχέσεις του με τον τραπεζιτικό τομέα και ιδιαίτερα όταν εμπλέκεται με τέτοια ποσά. Και οφείλει επίσης να τεκμηριώσει δημόσια και τα συμφέροντα τα οποία έχει σαν ιδιώτης – υπάρχουν όντως λ.χ. «οικογενειακές επιχειρήσεις»;

Στην ίδια είδηση αναφέρονται και άλλοι βουλευτές, οι οποίοι έχουν «αμφίβολα δάνεια». Τα ποσά είναι ίσως πιο κατανοητά – αν οι εξασφαλίσεις είναι οι συνηθισμένες. Μετά τον Α. Νεοφύτου ακολουθούν με ποσά ανάμεσα στα 200,000 και τις 400,000 οι Α. Αντωνίου του ΔΗΚΟ (350,000) και ο Λ. Χριστόφορου του ΔΗΣΥ (210,000) και κάποιος Γ. Γεωργίου ο οποίος δεν διευκρινίζεται σε ποιό κόμμα ανήκει.

Ακολουθούν με πιο «χαμηλά» ποσά, γύρω στις 100,000 -που αγγίζουν δάνεια της μεσαίας τάξης- οι Γ. Λαμάρης (ΑΚΕΛ) με 107,ΟΟΟ, ο Ζ. Ζαχαρίου (ΔΗΣΥ), 100,ΟΟΟ, Τ. Μητσόπουλος (ΔΗΣΥ), 100,000 και Α. Κυριακίδου (ΔΗΚΟ) 90,000.

Όλοι, όμως, με εξαίρεση τον κ. Νεόφυτου δεν είναι γνωστοί για την έντονη στήριξη και συγκάλυψη που παρέχουν στις τράπεζες – μερικοί μάλιστα ασκουν και κριτική. Άρα το ερώτημα για τον αναπληρωτή πρόεδρο του ΔΗΣΥ, παραμένει – όπως άλλωστε και για το πολιτικό σύστημα ευρύτερα αν αποκαλυφθεί ότι οποιαδήποτε δάνεια δόθηκαν χωρίς τις απαιτούμενες διασφαλίσεις.

Ο «κρυφός πόλεμος» των αμπελοπουλιών …

Στις αρχές Οκτωβρίου διεξηχθηκε στην νοτιανατολική Κύπρο μια αντιπαραθεση η οποία είχε όλα στα στοιχεία και του θεαματικού δράματος -αν και τα ΜΜΕ δεν το κάλυψαν- όπως και του διεθνούς ζητήματος - αλλά και μιας ριζοσπαστικής καινοτομίας όσον αφορά τον ακτιβισμό στην Κύπρο. Ομάδες οικολόγων ακτιβιστων από την Ευρώπη και την Κύπρο κινητοποιήθηκαν, και με πρακτικές «Άμεσης Δράσης», αλλά και πίεσης στις τις αρχές να εφαρμόσουν τον νόμο, προσπάθησαν να διασφαλίσουν την ασφαλή διαμονή

και πέρασμα πουλιών από την Κύπρο κατά την διάρκεια της αποδημίας τους. Η αντιπαραθεση μέχρι τώρα πέρασε στα ψιλά των εφημερίδων – εν μέρει και γιατί οι ακτιβιστες επέλεξαν να κρατήσουν το θέμα έτσι αρχικά, αλλά και γιατί προφανώς η τοπική βιομηχανία εκμετάλλευσης των αμπελοπουλιων έχει γερές προσβάσεις στο κυπριακό κατεστημένο. Και όπως φάνηκε και με τις προσπάθειες για εκφοβισμό των ακτιβιστων, διαπλέκεται και εκφράζει και ένα είδος τοπικού παρακράτους – στην συγκεκριμένη περιοχή αλλά και ευρύτερα. Οπότε η συγκαλυμμένη πραγματικότητα έχει ένα βάθος που αποκαλύπτει από την μια τις αυξανόμενες υπόγειες ακτιβιστικες διασυνδέσεις της Κύπρου με την Ευρώπη, που οδηγούν στην συνειδητοποίηση ότι η Κύπρος είναι χώρος περάσματος -με την ευρύτερη έννοια- ενώ από την άλλη δείχνει το πώς διάφορα τοπικά συμφέροντα προσπαθούν να δημιουργήσουν συνθήκες παρακράτους για παράνομες «βιομηχανίες». Είναι ένα επεισόδιο με πολλαπλές προοπτικές.

Η ακτιβιστική παρέμβαση Άμεσης Δράσης: «Περιοδείες Προστασίας Πουλιών»

Κάθε άνοιξη και φθινόπωρο, ακτιβιστές από ολόκληρη την Ευρώπη καταφθάνουν στην Κύπρο για να αναλάβουν άμεση δράση ενάντια στη μαζική και παράνομη παγίδευση, θανάτωση και εμπορία αμπελοπουλιών, κυρίως στις επαρχίες Λάρνακας και Αμμοχώστου, αλλά και στην ενδιάμεση «κυρίαρχη» επικράτεια των Βρετανικών Βάσεων Δεκέλειας. Αδιαμφισβήτητα, οι συγκεκριμένες ακτιβιστικές περιοδείες (activist camps) αποτελούν τις πιο ριζοσπαστικές μορφές οικολογικών διεκδικήσεων που καταγράφονται τα τελευταία χρόνια στην Κύπρο. Για την ακρίβεια, οι Περιοδείες Προστασίας Πουλιών (Bird Protection Camps) όπως τις ονομάζουν οι ίδιοι οι ακτιβιστές, διαφέρουν αισθητά από οποιεσδήποτε άλλες παρόμοιες προσπάθειες του «πράσινου χώρου» στην Κύπρο.

Οι Περιοδείες Προστασίας Πουλιών αποτελούν τόσο επιστημονικές έρευνες πεδίου, όσο και εκστρατείες πάταξης της λαθροθηρίας, οι οποίες διοργανώνονται κάθε χρόνο από την Επιτροπή Ενάντια στη Σφαγή των Πουλιών (Committee Against Bird Slaughter – CABS), σε συνεργασία με το Ίδρυμα για την Προστασία της Βιοποικιλότητας (Pro Biodiversity Foundation),

πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια των δύο αποδημητικών περιόδων της άνοιξης και του φθινοπώρου.
Σε αυτό το πλαίσιο, οι Περιοδείες Προστασίας Πουλιών αποτελούν τα χαρακτηριστικότερα παραδείγματα πρακτικής αντίστασης ενάντια σε ένα από τα σοβαρότερα οικολογικά εγκλήματα που διαπράττονται στον τόπο μας, καθώς στηρίζονται σε μορφές και τακτικές άμεσης δράσης, οι οποίες συνδέονται με τις λογικές και πρακτικές της πολιτικής ανυπακοής (civil disobedience), της επιτόπιας διαμαρτυρίας (bearing witness) και του οικολογικού σαμποτάζ (ecological sabotage). Πέραν όμως της πρακτικής παρεμπόδισης του παράνομου κυκλώματος της παγίδευσης και εμπορίας αμπελοπουλιών, οι εκστρατείες αυτές συνιστούν μία συστηματική και δυναμική προσπάθεια αμφισβήτησης και απονομιμοποίησης των παραδοσιακών αντιλήψεων και των αντιδραστικών επιχειρημάτων αρκετών πολιτικών, που προέρχονται κυρίως από το φιλελεύθερο και το συντηρητικό χώρο, οι οποίοι, στο πλαίσιο της ψηφοθηρίας και της πελατοκρατείας, συνεχίζουν να παρέχουν πλάτες στη λαθροθηρία.

Παράγοντες και Δημόσιοι λειτουργοί που προσπαθούν να καλύψουν την βιομηχανία της λαθροθηρίας

Προεξάρχουσα θέση στο κύκλωμα της ψηφοθηρίας των αμπελοπουλιών κατέχουν αρκετά μέλη της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΔΗΣΥ, μεταξύ των οποίων ξεχωρίζουν οι Κυριάκος Χατζηγιάννης, Λευτέρης Χριστοφόρου, Σωτήρης Σαμψών, Γεώργιος Γεωργίου και Αντρέας Κυπριανού. Οι πρώτοι τέσσερεις προέρχονται από την επαρχία Αμμοχώστου και συχνά προωθούν στη Βουλή των Αντιπροσώπων τα αιτήματα του αυτοαποκαλούμενου – μη-εγκεγραμμένου και μη-αναγνωρισμένου – συνδέσμου «Φίλοι του Ξόβεργου» [sic], ο οποίος έχει ως έδρα το Παραλίμνι. Ο τελευταίος της παρέας του ΔΗΣΥ προέρχεται από την επαρχία Λεμεσού και προτού εκλεγεί βουλευτής διετέλεσε πρόεδρος της «Κυνηγετικής Ομοσπονδίας Κύπρου και Διατήρησης της Άγριας Ζωής»! Επιπλέον, στους υπερασπιστές της νομιμοποίησης των παράνομων και μη-επιλεκτικών μέσων παγίδευσης και θανάτωσης προστατευόμενων αποδημητικών πουλιών, συγκαταλέγονται ο Ζαχαρίας Κουλίας (πρώην βουλευτής του ΔΗΚΟ και νυν εκφραστής του νέο-εθνικιστικού και νέο-συντηρητικού χώρου της επαρχίας Λάρνακας), ο Γιώργος

Βαρνάβας (βουλευτής της ΕΔΕΚ από την επαρχία Αμμοχώστου) και ο Χριστάκης Τζιοβάννης (βουλευτής του ΑΚΕΛ, επίσης από την επαρχία Αμμοχώστου). Σε αυτό το πλαίσιο, είναι ηλίου φαεινότερο ότι οι «κοινοβουλευτικοί προύχοντες» των επαρχιών Λάρνακας και Αμμοχώστου, αλλά και οι πολιτικοί εκπρόσωποι της κυνηγετικής κοινότητας, δεν λειτουργούν πλέον ως θεματοφύλακες των δημοκρατικών κατακτήσεων και των περιβαλλοντικών δικαιωμάτων του κοινωνικού συνόλου, αλλά ως συνήγοροι υπεράσπισης της μαύρης αγοράς των αμπελοπουλιών και του εγκληματικού κυκλώματος της παγίδευσης!

Η επιτυχία της ακτιβιστικης παρέμβασης: αποκαλύπτοντας το δήθεν «έθιμο» που λειτουργεί σαν βιομηχανία μαζικής παραγωγής

Η Φθινοπωρινή Περιοδεία Προστασίας Πουλιών 2012 (2012 Autumn Bird Protection Camp) της CABS κάλυψε ολόκληρη την νοτιοανατολική επικράτεια του νησιού (συγκεκριμένα τις επαρχίες Λάρνακας και Αμμοχώστου, καθώς επίσης και την επικράτεια των Βρετανικών Βάσεων Δεκέλειας) και διήρκεσε από τις 27 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 12 Οκτωβρίου.

Οι Περιοδείες Προστασίας Πουλιών της CABS, οι οποίες διεξάγονται και σε αρκετές άλλες μεσογειακές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με σημαντικούς μεταναστευτικούς διαδρόμους πουλιών (όπως η Γαλλία, η Ισπανία, η Ιταλία και η Μάλτα), σχεδιάζονται και συντονίζονται εκ των προτέρων με τις αρμόδιες αρχές πάταξης της λαθροθηρίας κάθε χώρας. Το φθινόπωρο του 2012, η ομάδα της CABS περιλάμβανε 14 ακτιβιστές από την Κύπρο, την Γερμανία, την Ελβετία, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Σλοβενία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

Σε συνεργασία με το Κλιμάκιο Πάταξης Λαθροθηρίας της Κυπριακής Αστυνομίας, μέλη του οποίου συνόδευαν τους ακτιβιστές, η ομάδα της CABS κατάφερε **να εντοπίσει περίπου 200 σημεία παγίδευσης**. Συνολικά, **κατασχέθηκαν σχεδόν 4,500 ξόβεργα**, καθώς επίσης και **100 δίχτυα** και **65 ηχομιμητικές συσκευές**, ενώ τα μέλη του Κλιμακίου Πάταξης Λαθροθηρίας συνέλαβαν επ’ αυτοφώρω 16 παγιδευτές, οι οποίοι θα οδηγηθούν σύντομα ενώπιον της δικαιοσύνης.

Ο πιο κάτω πίνακας καταδεικνύει την αύξηση των μηχανισμών παγίδευσης που εντοπίστηκαν από την CABS και κατασχέθηκαν σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές πάταξης της λαθροθηρίας, κατά τη διάρκεια των μεταναστευτικών περιόδων από το 2009 μέχρι το 2012:

Μηχανισμοί Παγίδευσης	Άνοιξη 2009	Άνοιξη 2010	Φθινόπωρο 2010	Άνοιξη 2011	Φθινόπωρο 2011	Άνοιξη 2012	Φθινόπωρο 2012
Ξόβεργα	2,136	1,977	934	3,353	3,817	4,439	4,500
Δίχτυα	33	9	11	15	23	15	96
Ηλεκτρονικές Ηχομιμητικές Συσκευές	15	12	9	12	55	12	68

Ο Pierro Liberati, ένας εκ των συντονιστών της εκστρατείας, ανέφερε σχετικά: «*Ουσιαστικά, η επικράτεια των Βρετανικών Βάσεων Δεκέλειας περιλαμβάνει τις σημαντικότερες περιοχές παγίδευσης αμπελοπουλιών στην Κύπρο. Σε αρκετές περιπτώσεις, στις περιοχές αυτές εντοπίστηκαν σημεία παγίδευσης με 10 ή ακόμα και περισσότερα δίχτυα, τα οποία βρίσκονταν τοποθετημένα δίπλα από δεκάδες ενεργές ηλεκτρονικές ηχομιμητικές συσκευές και πλέον φαίνεται να αποτελούν μεγάλης κλίμακας επαγγελματικές επιχειρήσεις.*»

Κάθε παράνομη βιομηχανία έχει και το παρακράτος της: απειλές και επιθέσεις

Στην επικράτεια των Βρετανικών Βάσεων Δεκέλειας σημειώθηκαν επίσης τα πιο ανησυχητικά και βίαια περιστατικά, κατά τη διάρκεια της φετινής Φθινοπωρινής Περιοδείας Προστασίας Πουλιών.

Συγκεκριμένα, τα χαράματα της Τρίτης, 2 Οκτωβρίου, **τέσσερα μέλη της CABS,** τα οποία επέβαιναν σε αυτοκίνητο ενοικιάσεως και κινούνταν κατά μήκος ενός δημόσιου ασφαλτοστρωμένου δρόμου στα νοτιοανατολικά της Ορμήδειας, **καταδιώχτηκαν από τρία αυτοκίνητα λαθροθήρων** και αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την περιοχή, η οποία ελέγχεται πλήρως από το παράνομο κύκλωμα της παγίδευσης αμπελοπουλιών.

Την ίδια ώρα της επόμενης ημέρας, δηλαδή της Τετάρτης, 3 Οκτωβρίου, **άλλη μία ομάδα** με τέσσερα μέλη της CABS, η οποία περπατούσε κατά μήκος ενός δημόσιου αγροτικού δρόμου και πάλι στην περιοχή της Ορμήδειας, **καταδιώχτηκε από ένα αυτοκίνητο στο οποίο επέβαιναν λαθροθήρες**. Κατά τη διάρκεια της προσπάθειας τους να μεταβούν στο αυτοκίνητο τους, **τα μέλη της CABS δέχτηκαν τα πυρά ενός κυνηγετικού όπλου.** Αν και ευτυχώς κανένα από τα μέλη της CABS δεν τραυματίστηκε, το περιστατικό καταδεικνύει ξεκάθαρα την ετοιμότητα των τοπικών συμμοριών παγίδευσης αμπελοπουλιών να προσφύγουν στη βία, υπό την απειλή μάλιστα κυνηγετικών όπλων. Μετά τη δολοφονική επίθεση, η ομάδα της CABS κατευθύνθηκε προς τον Αστυνομικό Σταθμό των Βρετανικών Βάσεων Δεκέλειας και προέβη σε επίσημη καταγγελία των δύο περιστατικών.

Λίγο αργότερα, η ομάδα της CABS, συνοδευόμενη από τέσσερεις αστυνομικούς των Βρετανικών Βάσεων Δεκέλειας, μετέβη σε ένα μη-περιφραγμένο ελαιώνα, και πάλι στα νοτιοανατολικά της Ορμήδειας, για να υποδείξει στους αστυνομικούς ένα σημείο παγίδευσης αμπελοπουλιών, στο οποίο είχε εντοπίσει παράνομα στημένα δίχτυα και ηλεκτρονικές ηχομιμητικές συσκευές. Κατά τη διάρκεια της επιτόπιας έρευνας, **δύο από τα μέλη της CABS έπεσαν στην ενέδρα δύο λαθροθήρων, οι οποίοι τους επιτέθηκαν και τους χτύπησαν επανειλημμένα με μακριούς μεταλλικούς πάσσαλους**, μήκους δύο-τριών μέτρων, οι οποίοι χρησιμοποιούνται για την τοποθέτηση και τη στήριξη των διχτυών. Οι δύο λαθροθήρες εγκατέλειψαν τη σκηνή με ένα διπλοκάμπινο όχημα, το οποίο βρισκόταν σταθμευμένο σε παρακείμενο χωράφι. Μετά τον τραυματισμό τους, ο οποίος αν και ήταν οδυνηρός δεν ήταν σοβαρός, τα μέλη της CABS έτυχαν ιατρικής περίθαλψης στο Νοσοκομείο των Βρετανικών Βάσεων Δεκέλειας και στη συνέχεια προέβησαν σε επίσημη καταγγελία στον Αστυνομικό Σταθμό των Βρετανικών Βάσεων Δεκέλειας.

Ένα τέταρτο σοβαρό περιστατικό σημειώθηκε κατά τις πρώτες πρωινές ώρες της Πέμπτης, 4 Οκτωβρίου. Προτού αναχωρήσουν για την έρευνα πεδίου, οι ομάδες της CABS βρήκαν και τους οχτώ τροχούς των δύο αυτοκινήτων που

είχαν ενοικιάσει, τα οποία βρίσκονταν σταθμευμένα στον ιδιωτικό χώρο στάθμευσης του ξενοδοχείου όπου διέμεναν έξω από την Αγία Νάπα, τρυπημένους από άγνωστα άτομα. Το περιστατικό καταγγέλθηκε στον τοπικό Αστυνομικό Σταθμό Αγίας Νάπας και στο Κλιμάκιο Πάταξης Λαθροθηρίας της Κυπριακής Αστυνομίας, με τη στενή και αποτελεσματική συνεργασία του οποίου πραγματοποιήθηκε η Φθινοπωρινή Περιοδεία Προστασίας Πουλιών στην επικράτεια της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Η Carmen Sedonati, μία νεαρή ακτιβίστρια από την Ελβετία, η οποία συμμετείχε για πρώτη φορά σε Περιοδεία Προστασίας Πουλιών της CABS στην Κύπρο, δήλωσε συγκλονισμένη από τις συνεχείς απειλές και την αδίστακτη επιθετικότητα των παγιδευτών: «*Δεν έχω συναντήσει ποτέ παρόμοια προβλήματα σε ολόκληρη την Ευρώπη. [Οποιος] αγοράζει αμπελοπούλια…. στηρίζει έμμεσα τις εγκληματικές συμμορίες που κερδίζουν εκατομμύρια ευρώ και υπονομεύουν τη νομοθεσία, το σεβασμό προς τη δικαιοσύνη και το αίσθημα της δημόσιας ασφάλειας στην Κύπρο*».

Τα ΜΜΕ και η αμήχανη κάλυψη

Πέραν των δύο αντιμαχόμενων πλευρών του «κρυφού πολέμου» των αμπελοπουλιών, ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι δημοσιογραφικές ερμηνείες και οι πολιτικές θέσεις που παρουσιάστηκαν τις τελευταίες δύο εβδομάδες στις Κυπριακές εφημερίδες. Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι αφού τα ΜΜΕ αναζητούν ειδήσεις, μια τέτοια εκστρατεία ακτιβιστων, με διεθνείς μάλιστα προεκτάσεις, θα κέντριζε το ενδιαφέρον – έστω και θεαματικά. Υπήρξαν λ.χ. καταγγελίες για τα επεισόδια. Ωστόσο και τα ΜΜΕ τήρησαν κώδικες σιωπής λες και το ζήτημα θα εξαφανιστεί με το να κλείνει κάποιος τα μάτια. Η πιο συνεπής, μέχρι στιγμής, φαίνεται να ήταν η Cyprus Mail η οποία, σε άρθρο με τίτλο "*Gangster style attacks launched on bird lovers: CABS members say rattled poachers upping the ante*" (σελ. 2), το οποίο δημοσιεύτηκε το Σάββατο, 6 Οκτωβρίου, παρουσίαζε τις επιθέσεις εναντίον των ακτιβιστών και πρόσδιδε ένα θετικό πρόσημο στην εκστρατεία τους. Ακολουθώντας μία παρόμοια προσέγγιση, ο Πολίτης, σε άρθρο με τίτλο «*Η κρίση ευνοεί τα ξόβεργα: Τα πουλιά πεθαίνουν ακόμα στην Κύπρο*» (σελ. 18), το οποίο επίσης δημοσιεύτηκε το Σάββατο, 6 Οκτωβρίου, ανάφερε

χαρακτηριστικά: «*Στο ίδιο έργο θεατές βρίσκονται οι διωκτικές αρχές και οι περιβαλλοντιστές, μέλη της μη-κυβερνητικής οργάνωσης Επιτροπή Ενάντια στη Σφαγή των Πουλιών (CABS), κατά την καθιερωμένη περιοδεία στην επαρχία Αμμοχώστου, για τον εντοπισμό παράνομων μηχανισμών παγίδευσης άγριων πτηνών, κατά τη διάρκεια της φθινοπωρινής αποδημητικής περιόδου. Τραμπουκισμοί εναντίον των ακτιβιστών, ανθρωποκυνηγητά μέσα στη νύχτα, τρυπημένα λάστιχα και ξυλοδαρμός ατόμων περιλαμβάνονται στις καταγγελίες που έχουν φτάσει στην Αστυνομική Διεύθυνση Αμμοχώστου και στην Αστυνομία των Βάσεων*». Στο ίδιο κλίμα κινήθηκε και ο Φιλελεύθερος, σε ένα άρθρο με τίτλο «*Διεθνής κατακραυγή για αμπελοπούλια: Διασυρμός της Κύπρου και η ανάγκη προστασίας των άγριων πτηνών*» (σελ. 23), το οποίο δημοσιεύτηκε τη Δευτέρα, 8 Οκτωβρίου, αναφέρεται μεταξύ άλλων στην «*ανάγκη της συνεχούς εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης του κοινού*». Παράλληλα το ολοσέλιδο άρθρο της εφημερίδας κάνει λόγο, υπό μορφή υπότιτλων, στο γεγονός ότι «150 ξεχωριστά είδη πουλιών συλλαμβάνονται με τα δίχτυα» ενώ «80 είδη πουλιών που συλλαμβάνονται με τα δίχτυα αντιμετωπίζουν κίνδυνο εξαφάνισης.»

Ο Πολίτης και ο Φιλελεύθερος, ωστόσο, είχαν και την άλλη διάσταση – ένα είδος ενεργούς προσπάθειας συγκάλυψης: Ο Φιλελεύθερος στην ίδια έκδοση με την κριτική στην βιομηχανία της λαθροθηρίας, είχε και ένα σχεδόν διαφημιστικό κείμενο για τα εστιατόρια που «προσφέρουν» αμπελοπουλια: «Η κρίση επηρέασε και τα αμπελοπουλια: Μια δωδεκάδα στοιχίζει 30-40 ευρω». Και στο κείμενο γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστεί η λαθροθηρία και σαν βιοποριστικός τρόπος αντιμετώπισης της κρίσης. Ο Πολίτης, από την άλλη, είχε την Κυριακή μια light λίστα ερωτήσεων στους υποψήφιους για διάφορα «ταμπού» - ανάμεσα στα οποία ήταν και το ζήτημα των αμπελοπουλιων. Το σχόλιο της δημοσιογράφου -είτε ως κάλυψη/συγκάλυψη των υποψηφίων που υποστήριζαν την παρανομία – και με λανθασμένα στοιχεία όπως η εισήγηση ότι δήθεν εξαιρείται η Μάλτα- είτε λόγω ευρύτερων θέσεων, ήταν εκφραστικό: «όσο για τα αμπελοπούλια, όλοι τα τρώνε: κρατικοί αξιωματούχοι, βουλευτές, όργανα της τάξης». Άρα άμα βολεύει το παρακράτος είναι καλό; Με την ίδια λογική προφανώς θα μπορούσε η δημοσιογράφος να υπερασπιστεί και την διαπλοκή και το ρουσφέτι λ.χ. Και βέβαια είναι και χαρακτηριστικό ότι τέτοια

επιχειρήματα ακούγονται από άτομα που σε άλλα θέματα είναι υποτίθεται «ευρωπαϊστές».

Ιδού λοιπόν που τα αμπελοπούλια ίσως να αποδεικτούν και κομβικό σημείο για τις ευρωπαϊκές περγαμηνές – και τις ανάλογες σχέσεις.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ –ΤΑΞΙΚΑ ΝΕΑ

Ταξικά νέα

Σε αδιέξοδο φαίνεται πως οδηγούνται οι προσπάθειες διαλόγου αναφορικά με την ΑΤΑ. ΟΕΒ και ΚΕΒΕ επιμένουν σε παγοποίηση του θεσμού για όσο καιρό διαρκεί το μνημόνιο, γεγονός που προκάλεσε τις έντονες αντιδράσεις των Συνδικαλιστικών Οργανώσεων. Συγκεκριμένα, τόσο η ΠΕΟ ,όσο και η ΣΕΚ δήλωσαν πως είναι αποφασισμένες να στηρίξουν το θεσμό της ΑΤΑ καταγγέλοντας πως η αναλγησία των ΟΕΒ και ΚΕΒΕ θα οδηγήσουν το διάλογο σε αδιέξοδο.

ΠΕΟ και ΣΕΚ αποδέκτηκαν την συμβιβαστική πρόταση του Υπουργείου Εργασίας για αναδιάρθρωση της ΑΤΑ, η οποία προνοεί υπολογισμό του τιμαριθμικού επιδόματος σε ετήσια βάση και καταβολή του την πρώτη Ιανουαρίου κάθε έτους. Προνοεί, επίσης, τη μη καταβολή της ΑΤΑ σε περίπτωση που το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του προηγούμενου έτους παρατηρηθεί αρνητική ανάπτυξη.

Αρνητικές αντιδράσεις για το ενδεχόμενο κατάργησης της ΑΤΑ, καθώς και της αποκοπής μισθών, προκλήθηκαν και στον κλάδο των ξενοδοχοϋπαλλήλων. Με κοινή τους ανακοίνωση οι ξενοδοχοϋπάλληλοι των οργανώσεων ΣΕΚ και ΠΕΟ αναφέρουν πως τα προτεινόμενα από την Τρόικα μέτρα για την Ξενοδοχειακή Βιομηχανία στόχο έχουν, την ισοπέδωση των

εργατικών δικαιωμάτων και την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων και όχι την εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών.

Ο Κυπριακός Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Ακινήτων (ΚΣΙΑ) σε ανακοίνωσή του, εκφράζει την έντονη διαφωνία του με τις προτάσεις της κυβέρνησης για φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας και προτείνει μια ολική φορολογική μεταρρύθμιση στο τομέα της ακίνητης περιουσίας, η οποία θα προνοεί ένα φόρο στην απόκτηση, ένα στην κατοχή και ένα στην διάθεση της ακίνητης περιουσίας. Σύμφωνα με τον ΚΣΙΑ, η αύξηση του φόρου ακίνητης ιδιοκτησίας θα πλήξει τις τιμές των ακινήτων και της γης, με αρνητικά αποτελέσματα για τους κατόχους τους και την αγορά.

Σύμφωνα με δήλωση του Προέδρου της Επιτροπής Εργασίας Αντρέα Φακοντή, εισάγεται στην Κύπρο με βάση ευρωπαϊκη οδηγία, ο θεσμός του «ενοικιαζόμενου εργαζόμενου». Η συγκεκριμένη οδηγία προνοεί, όπως παρέχεται η δυνατότητα σύστασης επιχειρήσεων προσωρινής απασχόλησης, που θα έχουν το δικαίωμα υπενοικίασης των εργαζομένων σε έμμεσους εργοδότες για περίοδο μάξιμουμ δεκαοκτώ μηνών. Είπε επίσης, πως υπάρχουν έντονες επιφυλάξεις από την κυπριακή κυβέρνηση για την συγκεκριμένη οδηγία και πως η προθεσμία εναρμόνησης της Κύπρου με αυτήν, λήγει στο τέλος Οκτωβρίου.

Ο Παγκύπριος Δικηγορικός Σύλλογος (ΠΔΣ) με επιστολή του προς τον Υπουργό Οικονομικών κ. Βάσο Σιαρλή, εκφράζει την έντονη αντίθεση του στις προτάσεις της κυβέρνησης για αύξηση του εταιρικού φόρου κατά 1%. Σύμφωνα με τον ΠΔΣ, τα οποιαδήποτε μέτρα συμφωνηθούν θα πρέπει να μην αφορούν καθόλου των κύκλο της εργασίας των εταιριών. Όπως αναφέρουν την επιστολή τους «Κρούομε τον κώδωνα του κινδύνου για ακόμα μια φορά και καλούμε το Υπουργείο Οικονομικών να αφήσει έξω από τους σχεδιασμούς του τις εταιρίες και ουσιαστικά τις ξένες επενδύσεις, διότι μακροπρόθεσμα δεν θα έχει οφέλη, αλλά αντίθετα θα συντελέσει στην περαιτέρω επιδείνωση της οικονομίας»

Ο Παγκύπριος Σύνδεσμος Ξενοδόχων, ο Σύνδεσμος Τουριστικών Επιχειρήσεων Κύπρου και ο Σύνδεσμος Ταξιδιωτικών Πρακτόρων

εκφράζουν την αντίθεση τους με την πρόταση της κυβέρνησης για φορολόγηση της ακίνητης ιδιοκτησίας. Καλούν την κυβέρνηση, όπως αντιμετωπίσει τις ξενοδοχειακές μονάδες ως εργαλεία παραγωγικής διαδικασίας και οικονομικής ανάπτυξης του τόπου. Αναφέρουν, πως η Τρόικα στην Έκθεσή της, κάνει ειδική αναφορά στον τουρισμό και επιβεβαιώνει ότι ο τομέας του τουρισμού μπορεί να φέρει ανάπτυξη με τα μέτρα που εισηγείται προς αυτή την κατεύθυνση.

Νέα συναντήση με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις είχε ο Πρόεδρος Χριστόφιας, τις οποίες χαρακτήρισε δημιουργικές και εποικοδομητικές. Στη συνάντηση, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις κατέθεσαν τις απόψεις/ενστάσεις και τις προτάσεις τους, ως προς τα προτεινόμενα μέτρα που παρέδωσε η κυβέρνηση. Η κυβερνητική πλευρά ανανέωσε το ραντεβού της σε μια δεύτερη συνάντηση με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις για περαιτέρω επεξεργασία των προτάσεων τους.

Πραγματοποιήθηκε το 1ο Συνέδριο για τη Φτώχεια και τον Κοινωνικό Αποκλεισμό, Εθνικό Δίκτυο ενάντια στη Φτώχεια Κύπρου. Σύμφωνα με τον γενικό διευθυντή του του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, το ποσοστό της φτώχειας έχει ανέλθει στο 23,6% το 2010 καθώς και αύξηση ως προς το ποσοστό του κοινωνικού αποκλεισμού των ατόμων που ζουν υπό συνθήκες σοβαρής υλικής στέρησης στο 9,8% το 2010. Επίσης, το ποσοστό των ατόμων που ζουν σε νοικοκυριά με χαμηλή ένταση εργασίας ανέρχεται στο 5% για το 2010.

Σύμφωνα με το πρακτορείο Ρόιτερ, το οποίο επικαλείται Ευρωπαίους Ανώτερους Αξιωματούχους, το κυπριακό μνημόνιο ενδέχεται να τοποθετηθεί σε κοινό πακετο με τις δανειακές συμβάσεις Ελλάδας και Ισπανίας μέχρι και την συνεδρία του Eurogroup στις 12 Νοεμβρίου 2012.

Ο Διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας Πανίκος Δημητριάδης, καθώς και η κυπριακή κυβέρνηση, φαίνεται πως διαφωνούν με τη μεθοδολογία που ακολουθεί η Τρόικα ως προς τον συντελεστή του υπολογισμού ύφεσης της κυπριακής οικονομίας. Σύμφωνα με την Τρόικα, η ύφεση θα ανέλθει στο 3.5%

τα προσεχή χρόνια, ενώ η κυπριακή πλευρά κάνει λόγο για ποσοστό ύφεσης 5.5% - 6%, ποσοστό που εκτιμάται ως καταστροφικό για την πορεία της κυπριακής οικονομίας.

ΔΙΕΘΝΗ

Ευρώπη: συνεχίζεται η οργή των δρόμων, ανεβαίνουν οι αυτονομιστές, ενώ οι οπαδοί της λιτότητας συνεχίζουν να χάνουν τις εκλογές – και στην ανατολική Ευρώπη

Η προθυμία της Μέρκελ να επισκεφθεί την Ελλάδα και να προκαλέσει μια νέα έκρηξη οργής στους δρόμους, φάνηκε εν μέρει δυσνόητη αρχικά. Ειδικά, γιατί δεν είπε και τίποτα το ιδιαίτερο – και επειδή όσα υποτίθεται άφησε να διαρρεύσουν τα αντέκρουσε ο υπουργός οικονομίας, ο Σόϊμπλε. Το κλειδί, ωστόσο, ίσως να βρίσκεται στην αισθητή αλλαγή πολιτικού κλίματος στην Ευρώπη και στις προοπτικές, πια και της ίδιας της Γερμανίδας καγκελαρίου μπροστά στις γερμανικές εκλογές του επόμενου χρόνου.

Τα δεδομένα για την οικονομία δεν φαίνονται να βελτιώνονται και οι συνταγές λιτότητας δεν οδηγούν πουθενά. Ήδη, το ΔΝΤ και η Λαγκάρντ άρχισε να διαφοροποιείται, αφήνοντας ανοικτό το ζήτημα μέχρι και νέου κουρέματος του ελληνικού χρέους. Η Γερμανία σε αυτό το παιχνίδι φαίνεται παγιδευμένη ξαφνικά: η κρίση στην Ισπανία θα επηρεάσει και τις δικές της τράπεζες, η ελληνική κρίση που χρησιμοποιήθηκε ως δείγμα πειθαρχικής τιμωρίας, δεν είναι περίπτωση που μπορεί να προβληθεί ως πρότυπο, αντίθετα μάλλον θα χρειαστεί, είτε αναγνώριση αποτυχίας, είτε περισσότερα λεφτά και η ίδια η γερμανική ανάπτυξη μειώνεται. Και ενώ, δεν φαίνονται να υπάρχουν εύκολες λύσεις, οι φωνές ενάντια στην λιτότητα αυξάνονται και οδηγούν σε περίπλοκα μονοπάτια.

Το περασμένο σαββατοκύριακο, έγιναν δύο εκλογικές διαδικασίες στην ανατολική Ευρώπη – τοπικές εκλογές στη Τσεχία και γενικές εκλογές στη Λιθουανία. Και στις δυο περιπτώσεις, έχασαν εντυπωσιακά οι οπαδοί της λιτότητας και υπήρχαν και ενδιαφέροντα υπόγεια μηνύματα. Στη Τσεχία δεν κέρδισε απλώς η αριστερή αντιπολίτευση (σοσιαλδημοκράτες και

κομμουνιστές) – έχασαν και οι σοσιαλδημοκράτες - έπεσαν από το 36% στο 24% - ενώ οι κομμουνιστές - που είχαν να αντιμετωπίσουν και μια νέα αντικομουνιστική εκστρατεία - εκτοξεύτηκαν πανω απο 20% και αναδείχθηκαν δεύτερο κόμμα. Οι Financial Times μάλιστα είχαν τίτλο: «Οι κομμουνιστές κερδίζουν τις τοπικές εκλογές στην Τσεχία».[2] Μια τέτοια μορφή αμφισβήτησης και νοσταλγίας στην πίσω αυλή της Γερμανίας, δεν είναι βέβαια και η καλύτερη είδηση για τη γερμανική ελίτ. Οι εκλογές στη Λιθουανία οδήγησαν, επίσης, στην νίκη των αριστερών κομμάτων - σοσιαλδημοκρατών και εργατικού - με δυο σχετικά ενδιαφέροντα στοιχεία: η συντριβή των κυβερνητικών κομμάτων που στήριξαν για 4 χρόνια την λιτότητα ήταν σαρωτική και αυτό παρά τους αριθμούς: παρά το ότι υπάρχει θετικός ρυθμός ανάπτυξης σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, η ανεργία παραμένει όπως και τα συνεπαγόμενα της προηγούμενης περιόδου. Η ριζική υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου, η μαζική ανεργία και η ντε φάκτο εξορία - καθώς χιλιάδες Λιθουανοί αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν, μετά την υποβολή της χώρας του σε νέα σοκ θεραπεία - επανήλθαν και προφανώς, σάρωσαν τα στοιχεία που οι οπαδοί της λιτότητας θεωρούσαν σημαντικά. Τα δεδομένα δείχνουν και το κόστος που είχε η άγρια λιτότητα στις χώρες της Βαλτικής, η οποία οδήγησε σε μετανάστευση ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού. Και ανάλογα, αν όχι χειρότερα, μπορεί να πει κάποιος και για την Λετονία. Η άλλη είδηση είναι η επιστροφή της φιλικής ρωσικής αρκούδας. Ο ηγέτης του εργατικού κόμματος θεωρείται φιλόρωσσος και η προσπάθεια να δημιουργηθεί ένταση στις σχέσεις Ρωσίας – Λιθουανίας για να πριμοδοτηθεί το κυβερνητικό μπλοκ, προφανώς απέτυχε.

Στα δυτικά, είχαμε μια νέα ανάδυση του αυτονομισμου στα πλαίσια της κρίσης – μετά την Καταλονία, την Σκότια και της περιοχή της Βενετίας στην Ιταλία, είχαμε μια εκλογική επιτυχία των εθνικιστών αυτονομιστών στο Βέλγιο, που αυξάνει τις πιθανότητες διάσπασης της χώρας. Προφανώς, η Ευρώπη βρίσκεται στα όρια κρίσης «νευρικού κλονισμού». Ίσως και με μια δόση ιστορικής εκδίκησης το σάϊτ της RT [Russian Television] πρόβαλε είδηση ότι στην Ελβετία γίνονται προετοιμασίες και για την περίπτωση συγκρούσεων και

[2] http://www.ft.com/cms/s/0/8fe182b6-1610-11e2-9a8c-00144feabdc0.html#axzz29Oob2mnV

ρεύματος μεταναστών από την Ε.Ε., αν η κρίση εκραγεί Με εσωτερικές διαμάχες.

http://rt.com/news/switzerland-prepares-europe-unrest-263/

Στον Νότο, οι δρόμοι συνεχίζουν να είναι στο κέντρο της εστίασης. Μετά τις ελληνικές κινητοποιήσεις ενάντια στην Μερκελ, το σαββατοκύριακο, η εστίαση μεταφέρθηκε στην Ισπανία και την Πορτογαλία, όπου οι κινητοποιήσεις συνεχίζονται – και αναμένεται νέα ένταση με γενικές απεργίες.

Η Άγκυρα προσπαθεί, αλλά το γεωπολιτικό πλαίσιο δεν φαίνεται να βοηθά: η συριακή εκστρατεία σε αδιέξοδο

Ο Economist το παραδέχθηκε στην έκδοση αυτής τη εβδομάδας: no side looks set to win soon - καμιά πλευρά δεν φαίνεται να μπορεί να νικήσει σύντομα. Αυτό, όμως για την Δύση είναι μάλλον μια απογοητευτική διαπίστωση μετά τις θριαμβολογίες και τις τόσες θεαματικές προσπάθειες. Η ίδια η επιχείρηση των επιθέσεων στη Δαμασκό και το Χαλέπι το καλοκαίρι κρίνεται από πολλούς, όχι απλώς ως αποτυχημένη, αλλά και ως αιτία υποχώρησης: η αντιπολίτευση αναγκάστηκε να βασιστεί στους ξένους ισλαμιστές, οι οποίοι δημιούργησαν ένα έντονο φόβο στο εσωτερικό της Συρίας, τόσο με την πρακτική τους, όσο και τις προοπτικές της χώρας σε περίπτωση νίκης της αντιπολίτευσης. Από την άλλη, το «καθεστώς» έδειξε ανθεκτικότητα και είναι σαφές ότι, παρά τις μάχες σε μερικές περιοχές, η ελπίδα των δυτικών και των μοναρχιών του κόλπου για γρήγορη και θεαματική νίκη, φαίνεται να προσκρούει σε ένα τείχος αντίστασης – το οποίο φαίνεται να μπορεί να συμβαδίσει, ενδεχομένως και με ευρύτερες τάσεις στην περιοχή. Οι εξελίξεις της εβδομάδας ήταν χαρακτηριστικές.

Η πιο θεαματική ήταν επίσκεψη του πρωθυπουργού του Ιράκ στη Ρωσία και η συμφωνία 4.2 δις για αγορά στρατιωτικού εξοπλισμού. Όπως είπε χαρακτηριστικά ο κ. Μαλικι, ο Ιρακινός πρωθυπουργός, η χώρα του έχει ήδη συμφωνίες με τις ΗΠΑ και το Ιράν, αλλά δεν θέλει να είναι σε μονοπωλιακή εξάρτηση από καμιά πηγή. Αυτά, όμως, είναι απλά ευφημισμός. Η ήττα των ΗΠΑ είναι κάτι περισσότερο από κραυγαλέα. Εισέβαλαν στο Ιράκ για να ανατρέψουν ένα Άραβα ηγέτη που «απειλούσε το Ισραήλ», ήταν φίλος της Μόσχας και ο οποίος είχε εθνικοποιήσει το πετρέλαιο της χώρας. Μετά από

μια αιματηρή εισβολή και μια κατοχική περίοδο που οδήγησε την εικόνα των ΗΠΑ στην πιο δραματική απαξίωση από την εποχή του Βιετνάμ, το «νέο Ιράκ» διοικείται από σιήτες συμμάχους της Τεχεράνης, οι οποίοι αναζητούν πια επιστροφή στις συμμαχίες με την Μόσχα – στρατιωτικά, αλλά και οικονομικά. Η άμεση αιτία είναι, σαφώς, το συριακό. Για την ιρακινή ηγεσία η όλη προσπάθεια της Δύσης, αλλά και των εμιράτων στην Συρία στρέφεται ενάντια στους σιήτες και στον «άξονα της αντίστασης» - στη Δύση - στον οποίο ανήκουν οι βασικοί σύμμαχοι του Ιράκ - Ιράν, Συρία. Κατά συνέπεια, η ραγδαία μετακίνηση της σιητικής ηγεσίας προς τη Μόσχα είναι και μια προειδοποίηση προς τη Δύση.

Σίγουρα στην περιοχή έκανε αισθητή εντύπωση η μη εισβολή της Τουρκίας ή του Νάτο στην Συρία. Μια φήμη που κυκλοφόρησε στα ρωσικά ΜΜΕ και διαχύθηκε στον αραβικό κόσμο, ήταν ότι στις αρχές του Οκτώβρη μετά το επεισόδιο με τον όλμο που δήθεν έριξε ο συριακός στρατός στην Τουρκία - το επεισόδιο αμφισβητείται και από του τούρκους δημοσιογράφους πλέον - η Ρωσία απείλησε με άμεση εμπλοκή στη σύρραξη με δυνάμεις πεζοναυτών, αν η Τουρκία ή το Νατο έκαναν μονομερή εισβολή στην Συρία. Θα περάσει καιρός να μάθουμε τι έγινε εκείνες τις μοιραίες νύχτες της 3^{ης} προς 4^{η} Οκτωβρίου, αλλά η φήμη που συνοδεύει την κατάσταση αναδημιουργεί μια εικόνα της Ρωσίας, η οποία παρέβηκε το 1956 για να πιέσει τους αγγλογάλλους να αποχωρήσουν από το Σουέζ.

Ήδη, η σύρραξη φαίνεται να είναι ευρύτερη. Το κουρδικό κίνημα συνεχίζει τις επιθέσεις, ενώ ο Ερτογαν φαίνεται να αντιμετωπίζει πια και εσωτερικές πιέσεις ενάντια στον «πόλεμο». Το συριακό απειλεί να μετατραπεί στο εσωτερικό της Τουρκίας, σε ένα σημείο αντιπαράθεσης γύρω από το οποίο μπορεί να συσπειρωθεί - για πρώτη ίσως φορά - τόσο η κεμαλικη κοσμική αριστερά, όσο και το κουρδικό κίνημα.

Σε αυτό το πλαίσιο, η Τουρκία, μάλλον, αποφάσισε να κάνει επίδειξη δύναμης με την υποχρεωτική προσγείωση του συριακού αεροπλάνου με την δικαιολογία ότι μετέφερε οπλισμό. Έμοιαζε με μια θεαματική επίδειξη για να επιβεβαιώσει την τούρκικη εμπλοκή – αλλά ίσως και για να απαντήσει στη στάση της Μόσχας, η οποία φαίνεται να βάζει τροχοπέδη στην στρατηγική Ερτογάν. Πάντως, η Ρωσία διεκδικεί και ένα ρόλο απέναντι στην Τουρκία: όταν οι Κούρδοι αντάρτες ανατίναξαν ένα αγωγό, η Ρωσία αύξησε τη ροή

φυσικού αερίου στους δικούς της αγωγούς προς την Τουρκία. Και ο Ερτογάν έστειλε και συγχαρητήρια στα γενέθλια του Πούτιν. Όταν, όμως, ο Ερτογάν δοκίμασε να το παίξει « περιφερειακή δύναμη», ο Πούτιν τον άφησε μετέωρο, αναβάλλοντας την επίσκεψη του.

Στην Ιορδανία, τα σύννεφα φαίνονται να πυκνώνουν, επίσης, επικίνδυνα: οι Αμερικανοί έστειλαν μεν στρατιωτικούς συμβούλους για να «βοηθήσουν» με τους «Σύρους πρόσφυγες», αλλά για όσους παρακολουθούν την περιοχή, μάλλον το ζήτημα στην χώρα είναι μια εν δυνάμει έκρηξη. Ήδη, ο βασιλιάς ξαναδιάλυσε το κοινοβούλιο, σε μια ακόμα προσπάθεια να εκτονώσει την κρίση. Ωστόσο, τα προβλήματα είναι βαθύτερα – το ΔΝΤ θέλει περικοπές και τερματισμό των επιδοτήσεων, ενώ το Βασίλειο δεν έχει ακριβώς και την μεγαλύτερη νομιμότητα, αφού ο βασιλιάς επιβιώνει ως ένα είδος συμβιβασμού διάφορων ομάδων, που ανήκουν στην μειοψηφία - πέρα από την παλαιστινιακή πλειοψηφία. Ήδη, εκτός από τους τοπικούς ισλαμιστές, και μια μικρή ακόμα αριστερά, έχουν αρχίσει να διαμορφώνονται κόμματα με βάση την κοινότητα των Βεδουίνων ή οι οποίοι ήταν η βάση στήριξης της μοναρχίας. Η πρόσφατη μαζική συγκέντρωση των ισλαμιστών - γύρω στις 60,000 - μάλλον δείχνει μια κινητικότητα που ούτε η Δύση, ούτε η Τουρκία μπορεί να αγνοήσει.

Παρά δίπλα στο Λίβανο είχαμε και την πρώτη πτήση μη επανδρωμένου αεροπλάνου από την ..Χιζμπολλάχ. Μια έμμεση απάντηση του λιβανέζικου νότου στο Ισραήλ, αλλά και στο σουννιτικό μπλοκ, με το οποίο ταυτίζεται πρόσφατα, τόσο η Δύση όσο και η Τουρκία.

Κάτι αλλάζει στο φαντασιακό της «Ταχρίρ»: από τη Λιβύη στο Μπαχρέιν, οι αραβικές κινητοποιήσεις αποκτούν εσωτερικές διαφοροποιήσεις

Οι συγκρούσεις, την Παρασκευή 12/10, στην πλατεία Ταχρίρ ήταν σημαντικές, ιδιαίτερα για τον συμβολισμό τους. Εκείνη την ημέρα συγκλίνουν στην πλατεία δυο πορείες: την μια την οργάνωναν αριστερές και κοσμικές ομάδες - όπως το κίνημα της 6ης Απριλίου - ενώ από την άλλη ήταν οι οπαδοί της μουσουλμανικής αδελφότητας. Το αίτημα ήταν κοινό – διαμαρτύρονταν γιατί το δικαστήριο είχε αποφασίσει την αθώωση των κατηγορούμενων για επίθεση

στους διαδηλωτές το 2011, κατά την διάρκεια των κινητοποιήσεων για ανατροπή του Μουμπάρακ. Σύντομα, όμως, οι δυο συγκεντρώσεις εξελίχθηκαν σε ανοιχτή αντιπαράθεση, φέρνοντας στην επιφάνεια το ρήγμα που όλο και βαθαίνει ανάμεσα στους κοσμικούς και τους ισλαμιστές. Τα συνθήματα που ενόχλησαν ιδιαίτερα τους ισλαμιστές είχαν ακριβώς να κάνουν με τον νέο ηγέτη της χώρας και την υπακοή του στους «πνευματικούς ηγέτες» της αδελφότητας. Τα σύμβολα της αντιπαράθεσης ήταν ενδιαφέροντα, επίσης : από την μια ένα πλήθος ντυμένο κοσμικά και από την άλλη το συντηρητικό πλήθος των ισλαμιστών με τις μαντίλες. Και στο πρώτο πλήθος, κυκλοφορήσαν και οι φωτογραφίες του Νάσερ.
Η αντιπαράθεση του Μορσι με τον Γ. Εισαγγελέα κατέληξε σε ήττα του προέδρου. Μετά από την στήριξη του Γ. Εισαγγελέα από τους δικαστές και την κατακραυγή ότι ο Μόρσι προσπαθούσε να επιβάλει τις απόψεις του, ο ηγέτης της μουσουλμανικής αδελφότητας αναγκάστηκε να υποχωρήσει. Οι συγκρούσεις στην Ταχρίρ έδειχναν ότι ακόμα και όσοι θεωρούσαν ένοχους τους κατηγορούμενους δεν συμφωνούσαν, πια, με το Μόρσι.
Είναι αυτή η επανεμφάνιση της κοσμικής αριστεράς που ενδεχομενως να σηματοδοτήσει τις επόμενες εξελίξεις.

Ανάλογα, σε σχέση με τις διαφοροποιήσεις, σε άλλο μοτίβο είχαμε και στη Λιβύη. Το κοινοβούλιο που εκλέγηκε το καλοκαίρι διαφημίστηκε μεν στα Δυτικά ΜΜΕ, ότι δεν χαρακτηρίζονταν από την επικράτηση των ισλαμιστών – όπως την Αίγυπτο και την Τυνησία. Όμως, όταν έγιναν οι πρώτες προσπάθειες για σύσταση «κυβέρνησης», οι ισλαμιστές που είχαν πάρει πολύ λιγότερους ψήφους, φάνηκαν να έχουν το πάνω χέρι μέσα από εξαγορές και τοπικές συμμαχίες, αφού η μεγάλη πλειοψηφία όσων εκλέγηκαν ήταν ουσιαστικά ανεξάρτητοι, με στόχο, είτε την προσωπική τους ανέλιξη, είτε την αντιπροσώπευση των κοινοτήτων τους. Και σε αυτό το πλαίσιο, τα χρήματα του Κατάρ έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην αλλαγή ισορροπιών. Αυτό οδήγησε ουσιαστικά στον αποκλεισμό των υποτιθέμενων κοσμικών του πρώην ηγέτη της αντιπολίτευσης - και όρων υπουργού του Καντάφι -] Τζιμπρίλ.
Αυτό, όμως, κράτησε και πάλιν πολύ λίγο. Καθώς, η κατάσταση στη χώρα παραμένει ανεξέλεγκτη με τους ενόπλους, εμφανίστηκαν δυο νέα ζητήματα:

ένοπλοι από τη Μισράτα απειλούσαν να επιτεθούν στην κανταφική πόλη Bani Walid, ενώ διαμαρτυρόμενοι από μια άλλη δυτική πόλη, την Ζαουΐγια, εισέβαλαν στη συνέλευση των αντιπρόσωπων, απαιτώντας να ξαναγινεί η κατανομή των υπουργείων. Τελικά, απορρίφθηκε όχι μόνο η εισήγηση για υπουργούς, αλλά και ο ίδιος ο πρωθυπουργός. Την, Κυριακή επιλέγηκε άλλος. Στη Δύση μπορεί να θεωρούν την Λιβύη, ήδη ένα αποτυχημένο κράτος - με τεράστιο πλούτο όμως που χρειάζεται «διαχείριση» - αλλά μέρος του ζητήματος είναι ότι οι εσωτερικές αντιπαραθέσεις (κανταφικών και αντικανταφικών, κοσμικών και ισλαμιστών) θα συνεχίσουν να διαπλέκονται με τα τοπικά, ιστορικά, αλλά και τα ευρύτερα γεωπολιτικά συμφέροντα και δυναμικές δημιουργώντας ένα κοκτέιλ το οποίο η Δύση, μάλλον, δεν θα μπορεί να ελέγχει εύκολα – όπως φαίνεται, ήδη, στο Μάλι και όπως φάνηκε με την δολοφονία του αμερικανού πρέσβη στη Βεγγάζη.

Ήδη, η απογοήτευση ενός Γάλλου, μέλους του διπλωματικού σώματος είναι εκφραστική.

http://www.counterpunch.org/2012/10/09/the-hijacking-of-libyan-democracy/

Οι ανησυχίες, πάντως, για τις διαφοροποιήσεις δεν εστιάζουν μόνο στην βόρεια Αφρική. Ήδη, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα εκδώσαν και ανακοίνωση, ότι συνέλαβαν ισλαμιστές και η βασική τους θέση, που αντικατοπτρίζει και την θέση των Σαουδαράβων, είναι ότι η μουσουλμανική αδελφότητα δεν εκπροσωπεί το «σωστό Ισλάμ» και ότι είναι επικίνδυνη για τους «θεσμούς» – εννοεί τη μοναρχία. Έτσι, καθώς, απλώνονται οι αντιπαραθέσεις ανάμεσα σε κοσμικούς/αριστερούς και ισλαμιστές, η παράμετρος των εσωτερικών συγκρούσεων στο ίδιο το ισλαμικό κίνημα/χώρο αρχίζει να αναδύεται, επίσης.

Ήδη, στο Μπαχρέιν όπου το 70% του πληθυσμού είναι σιήτες που διοικούνται από ένα σουνίτη βασιλιά, οι κινητοποιήσεις συνεχίζονται, παρά την καταστολή. Και εκεί, βέβαια, εκτός από τις ενδοισλαμικές διαφωνίες υπάρχει και η γεωπολιτική αντιπαράθεση Ιράν-Σαουδικής Αραβίας.

Η νίκη του Τσάβεζ και η νέα λατινική Αμερική

Η Βενεζουέλα έχει γίνει, σαφώς, ένα κομβικό σημείο γύρω από το οποίο οικοδομήθηκε η μεταμόρφωση της λατινικής Αμερικής τα τελευταία 15 χρόνια. Ακόμα και το πρόσφατο αφιέρωμα του economist αναγνώριζε ότι είναι η μόνη περιοχή του κόσμου, όπου υπήρξε όχι μόνο ανάπτυξη, αλλά και μείωση της ανισότητας.

Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα στοιχεία της περιοχής είναι και το γεγονός ότι τα κινήματα κοινωνικής μεταμόρφωσης βρίσκονται αντιμέτωπα, όχι μόνο με τις ΗΠΑ και το τοπικό κεφάλαιο, αλλά και με την πλειοψηφία των ΜΜΕ. Σε αυτό το πλαίσιο, ο Τσάβεζ ιδίως έχει γίνει πολλές φορές ο στόχος, όχι απλώς επιθέσεων, αλλά και κατασκευασμένων υστεριών με στόχο την απονομιμοποίηση της μεταμόρφωσης, την οποία εκπροσωπεί. Μέρος αυτής της εκστρατείας, είναι και οι συνεχείς δημοσκοπήσεις που διαρρέει η αντιπολίτευση και η αμερικανική πρεσβεία. Όταν έγινε η απόπειρα πραξικοπήματος εναντίον του, το 2002 οι δυτικές δημοσκοπήσεις του έδιναν συνήθως ένα τρίτο των ψήφων και ανάλογες προσπάθειες κατασκευής κλίματος έγιναν και για την «ανάκληση» μέσω δημοψηφίσματος το 2004,– τελικά κέρδισε σαρωτικά με 59%.
Αυτή την φορά, επιστρατεύτηκαν και πάλι οι δημοσκοπήσεις. Παρά τις προβλέψεις, όμως, για στενό αποτέλεσμα η νίκη ήταν, και πάλι, ξεκάθαρη με ποσοστό πάνω από 10% [55%-44%]. Η αμέσως, επόμενη γραμμή άμυνας και παρηγοριάς στα δυτικά ΜΜΕ, ήταν ότι η νίκη ήταν με στενότερο ποσοστό από το 2006. Αν όμως κοιτάξει κάποιος τα στοιχεία θα δει ότι η νίκη με 54% ήταν και το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος του 2009 για το δικαίωμα επανδιεκδικησης. Και τότε είχε ψηφίσει μόνο το 70%. Και να το συγκρίνει κάποιος και με τις βουλευτικές του 2010 ο Τσάβεζ πήρε πολύ περισσότερα, από όσο πήρε το κυρίως κόμμα των υποστηρικτών του – και τότε βέβαια πάλι πανηγύριζε η αντιπολίτευση. Γενικά, φαίνεται ότι έχει δημιουργηθεί ένα ηγεμονικό μπλοκ στην Βενεζουέλα και η κινητοποίηση των αντίπαλων των τσαβίστας - το ποσοστό συμμετοχής στις εκλογές έφτασε το 81% - δημιουργεί και ανάλογη κινητοποίηση στα αριστερά.
Οι εξελίξεις, πάντως, δεν περιορίζονται μόνο στη Βενεζουέλα. **Στις τοπικές εκλογές που έγιναν στη Βραζιλία**, παρά τις προβλέψεις και πάλι, το Εργατικό κόμμα της Ρούσσεφ κέρδισε 71 επιπλέον δήμους, ενώ η αντιπολίτευση έχασε 15%. Ακόμα και οι πιο σημαντικές «νίκες», τις οποίες προσπάθησε να οικειοποιηθεί η κεντροδεξιά αντιπολίτευση, ανήκαν σε κόμματα της αριστεράς, πέρα από το Εργατικό – ιδιαίτερα το Σοσιαλιστικό κόμμα, το οποίο αύξησε κατά ένα τρίτο τα ποσοστά του. Φαίνεται να εμπεδώνεται και εδώ ένα νέο είδος μεταμόρφωσης και νέας ηγεμονίας.

Στην Κολομβία, κινούνται δυο διαφορετικές διαδικασίες – από την μια ξεκίνησαν και πάλιν οι συνομιλίες ανάμεσα στην κυβέρνηση και τις ένοπλες αντάρτικες ομάδες - όπως το FARC- ενώ στην πρωτεύουσα Μπογκοτά, άρχισε να επανεμφανίζεται ένα κίνημα των δρόμων με σαφή ταξικά αιτήματα – για αναδιανομή του πλούτου.

Το περασμένο σαββατοκύριακο, καταγράφηκε, επίσης, μια νέα επίθεση των ανταρτών του Φωτεινού Μονοπατιού στο **Περού.** http://www.bbc.co.uk/news/world-latin-america-19939336

Η Μαοϊκή οργάνωση, η οποία έκφρασε την οργή των καταπιεσμένων αγροτών, αλλά και την επένδυση πολλών διανοούμενων των πόλεων την δεκαετία του 1980 για κοινωνική επανάσταση ηττήθηκε την δεκαετία του 90. Και στην πολιτική σκηνή του Περού κυριαρχεί, σήμερα, ένας πρόεδρος που εμπνέεται, τουλάχιστον, ρητορικά από τον Τσάβεζ. Αλλά τον τελευταίο καιρό, οι ένοπλες ομάδες των ανταρτών επανεμφανίστηκαν δυναμικά, ενώ στις πόλεις εμφανίζονται, επίσης, οργανώσεις νεολαίας που υποστηρίζουν τον αγώνα του Φωτεινού μονοπατιού, αλλά με ειρηνικό τρόπο.

Μια 14χρονη γίνεται σύμβολο αντίστασης στο Πακιστάν: για τα δικαιώματα των γυναικών, αλλά και για την κοσμική κοινωνία

Την Τρίτη, η 14-χρονη ακτιβίστρια Μαλάλα Γιουσούφζαϊ, από το Πακιστάν, δέχτηκε μια σφαίρα στο κεφάλι από τους οπλοφόρους Ταλιμπάν, σε λεωφορείο στο οποίο επέβαινναν για το σχολείο παιδιά, το οποίο διευθύνει ο πατέρας της, επίσης γνωστός για τη δράση του για εκπαίδευση των κοριτσιών. Η Μαλάλα, είναι γνωστή για την υπεράσπιση του δικαιώματος των κοριτσιών στην εκπαίδευση, αλλά και δημοσιοποίησης των βαρβαροτήτων των Ταλιμπάν μέσα από το μπλόγκ του BBC που διατηρούσε από τα έντεκά της χρόνια με το ψευδώνυμο Γκιουλ Μακάϊ. Με αναρτήσεις στο μπλογκ, η Μαλάλα μιλούσε για την αναγκαιότητα της εκπαίδευσης των κοριτσιών, κάτι στο οποίο αντιτίθενται οι Ταλιμπάν. Σε ομιλίας της πέρσι ΄κατά τη διάρκεια της Βουλής των Παιδιών που υποστηρίζεται από τη UNICEF και αφότου έλαβε το Διεθνές Βραβείο Ειρήνης για Παιδιά (οργανώνεται από τον Ολλανδικό

Οργανισμό «Δικαιώματα των Παιδιών»), ανέφερε ότι ανάμεσα σε άλλα σημαντικά ζητήματα που αφορούν στα παιδιά προέχει η προώθηση της εκπαίδευσης των κοριτσιών
Η απόπειρα δολοφονίας της – την οποία ήδη ανέλαβαν οι Ταλιμπάν με τον ισχυρισμό ότι καθορίζεται από τη Σιαρία, όσες γυναίκες διαδραματίζουν κάποιο ρόλο ενάντια στους μουτζαχεντίν, να εκτελυνται – προκάλεσε αντιδράσεις σε ολόκληρη τη χώρα, αφού το φαινόμενο δεν είναι πρωτοφανές. Ο Πρωθυπουργός του Πακιστάν Raja Pervaiz Ashraf καταδίκασε την επίθεση κατά της Μαλάλα, ενώ η εκπρόσωπος της Επιτροπής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Πακιστάν, Kamila Hayat εξήρε το έργο της έφηβης την οποία αποκάλεσε παγκόσμιο παράδειγμα ανθρώπων που αγωνίζονται για τα δικαιώματά τους. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε η Hayat «η επίθεση αποτελεί προσπαθεί να αποσιωποιηθεί το θάρρος με μια σφαίρα». Και ενώ, η κυβέρνηση έδωσε έκταση στο συμβάν, ένα συμβούλιο φυλής στην επαρχία Balunchistan καταδίκασε εφτά κορίτσια μεταξύ τεσσάρων και 13 ετών με τον ισχυρισμό ότι δεν γνώριζε την ηλικία τους, ενώ ο Γενικός Εισαγγελέας της επαρχίας – που μαζί με το συμβούλιο της φυλής φέρονται να εμπλέκονται στα όσα συμβαίνουν και αναμένονταν να παρουσιαστούν ενώπιον του δικαστηρίου την Τετάρτη – δεν μπορούσε να επιβεβαιώσει το γεγονός.

Η Μαλάλα που βρισκόταν σε κρίσιμη κατάσταση, εγχειρίστηκε και της αφαιρέθηκε η σφαίρα από το κεφάλι και βρίσκεται στο τμήμα εντατικής παρακολούθησης, με τις επόμενες μέρες να είναι ιδιαίτερα κρίσιμες. Αναλόγως, θα αποφασιστεί κατά πόσον χρήζει και είναι σε θέση να μεταφερθεί στο εξωτερικό για περαιτέρω περίθαλψη και θεραπεία.

Το περιστατικό ήρθε σε μια περίοδο, όπου στο ίδιο το Πακιστάν είχε ξεκινήσει μια εκστρατεία ενάντια στις επιθέσεις των Αμερικάνων με μη-επανδρωμένα αεροπλάνα. Η απόπειρα εναντίον της Μαλάλα κατέδειξε και το άλλο πρόσωπο του πολέμου: ότι οι προσπάθειες διαδοχικών πακιστανικών κυβερνήσεων να αποκτήσουν επιρροή στο Αφγανιστάν, μέσω των Ταλιμπάν μετατρέπεται σε μπούμερανγκ – όπως έγινε και με την αμερικανική στήριξη στους ισλαμιστές γενικότερα. Οι κινητοποιήσεις υπέρ της νεαρής κοπέλας, έβγαλαν στην επιφάνεια και μια άλλη μερίδα της πακιστανικής κοινωνίας –

αλλά και της αφγανικής, όπου ο αγώνας για τα δικαιώματα των γυναικών ξεκίνησε από την δεκαετία του 1980, όταν οι τότε Μουτζαχεντίν - με την στήριξη της Δύσης - έκαιγαν σχολεία και δολοφονούσαν δασκάλες. Η ιστορία φαίνεται ότι επιστρέφει για να ζητήσει τα ρέστα της.
http://abclocal.go.com/wls/story?section=news%2Fnational_world&id=8841082
http://internacional.elpais.com/internacional/2012/10/10/actualidad/1349858160_977148.html
http://www.repubblica.it/ambiente/2012/10/07/news/in_dieci_anni_venduti_territori_equivalenti_a_7_volte_l_italia-44049347/
http://dawn.com/2012/10/10/doctors-to-decide-if-malala-needs-treatment-abroad/
http://dawn.com/2012/10/10/malala-yousafzai-the-progressive-face-of-swat-2/

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

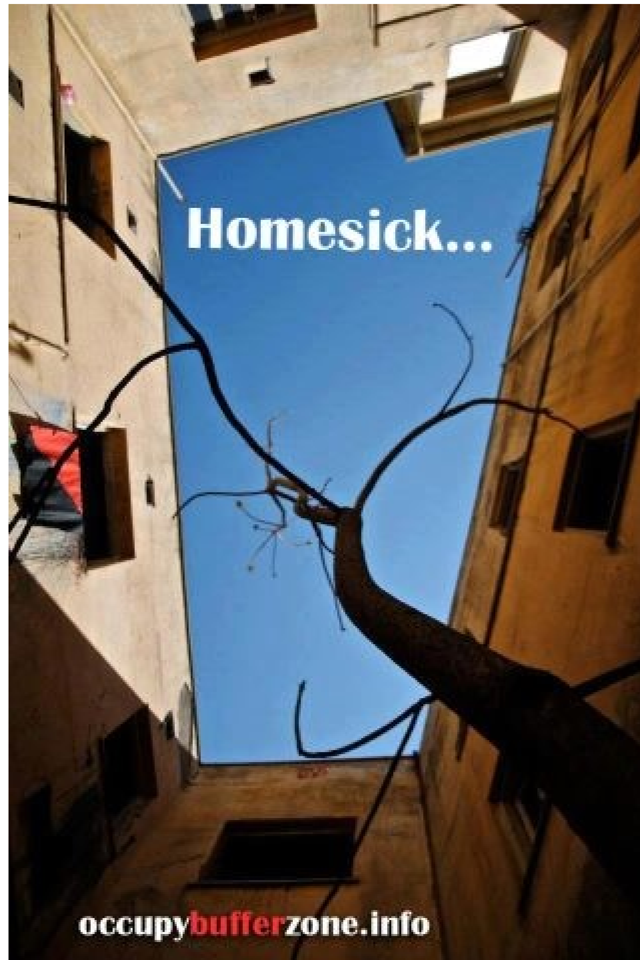
- **Παρέμβαση ενάντια στα Μνημόνια:** Το Σάββατο 13/10 έγινε παρέμβαση της ΕΡΑΣ ενάντια στα Μνημόνια – και της Τρόικα, αλλά και στις αντιπροτάσεις της κυβέρνησης. Η ανακοίνωση μαζί με άλλα σχετικά κείμενα ύπαρχε στο σάιτ της Κίνησης. **http://erascy.blogspot.com/2012/10/blog-post_12.html**

- **Ανακοίνωση ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό και το Μνημόνιο της Τρόικα:** Την Τρίτη εκδόθηκε, επίσης, ανακοίνωση της Κίνησης Πολιτισμού ενάντια στο Μνημόνιο με έμφαση στην Τρόικα και τον νεοφιλελευθερισμό. **http://erascy.blogspot.com/2012/10/blog-post_9.html**

- Στις 13/10 πραγματοποιήθηκε από την ομάδα του περιοδικού Σκαπούλα **αντιφασιστική εκδήλωση με συναυλία στο Πάρκο Ειρήνης**. Στόχος της εκδήλωση να μην κρυφτεί ως φασισμός κάτω από το χαλί ως ακίνδυνος ή γραφικός και το πρόγραμμα της περιλάμβανε εργαστήρια, παρουσίαση και συζήτηση σκέψεων για την ιστορία, το παρόν και το μέλλον του κυπριακού φασισμού, χαριστικό

παζαράκι, βιβλιοπωλείο και έκθεση ωτογραφίας. Το δεύτερο μέρος της δραστηριότητας συμπληρώνεται με διαδήλωση το Σάββατο 20/10 στις 18:00: «**Το ζόμπι του φασισμού έρχεται (και τώρα με τη τρόικα σε νέες περιπέπειες)! Συνοδεύοντας όλη τη σύγχρονη κυπριακή ιστορία και οδηγώντας σε πραξικόπημα και εισβολή, ο φασισμός που υποτίθεται πέθανε με την ήττα του Χίτλερ στον 2° παγκόσμιο ζει και βασιλεύει. Ζει και δεν είναι μόνο κάτι περιθωριακοί τύποι με ξυρισμένα κεφάλια ...»**

- **Νοσταλγία του Occupy:** One Cyprus – No bullshit – Occupy the buffer zone: Στις 15 Οκτωβρίου συμπληρώθηκε ένας χρόνος από την έναρξη της δράσης του κινήματος για κατάληψη της νεκρής ζώνης σαν μέρος του αντίστοιχου παγκόσμιου κινήματος. Στην Κύπρο, το κίνημα έδωσε νέα πνοή στο οδόφραγμα της οδού Λήδρας με στόχο τη κατάληψη της νεκρής ζώνης «μέχρι την εξαφάνισή της» μέσα από δραστηριότητες, εκπαίδευση, μουσική, σποροβόμβες**...** Παρά την προσπάθειας καταστολής του για μια πιο ..... «καθαρή πόλη» , το κίνημα πλανιέται στα στενά της πόλης..

ΣΠΟΝΤΕΣ

- **Ο Χάσικος και οι αυτοκτονίες:** Την Παρασκευή 12/10, η Αλήθεια είχε πρωτοσέλιδα μια προσπάθεια εκμετάλλευσης της αυτοκτονίας επιχειρηματία - από την οικογένεια Λαος - στη Λεμεσό για πολιτικαντικους σκοπούς: η αυτοκτονία ως σύμπτωμα της οικονομικής κρίσης. Η αυτοκτονία ήταν και σύμπτωμα μιας οικογενειακής τραγωδίας - αντιπαραθέσεων μέσα στην οικογένεια-επιχείρηση/εις - αλλά και μορφής εξαπάτησης του θύματος από άλλους επιχειρηματίες. Όμως, η εφημερίδα του κ. Χάσικου θα έπρεπε να είναι πιο ευαίσθητη με τις αυτοκτονίες αυτήν την περίοδο. Μόλις ανακοινώθηκε λ.χ. αυτοκτονία συνεργάτη του Τσοχατζόπουλου για τις μίζες. Μπορεί οι ντόπιοι συνεργάτες των μιζών για τους πύραυλους, να την γλίτωσαν, για την ώρα, και να ελπίζουν ότι δεν θα ανοίξει το στόμα του ο

Τσοχατζόπουλος, αλλά είναι και λίγο κάπως, να σχολιάζουν τα ΜΜΕ τους, αυτοκτονίες λόγω ευθιξίας σε τέτοιες εποχές.

- **Μυρίζει μίζες το σκηνικό των «δημοσιογραφικών επιλογών»:** Ξεκίνησε ο Θεοχαριδης του Φιλελεύθερου ότι κάτι δεν πάει καλά με την επένδυση της Βιτολ και μετά ακολούθησε η Αλήθεια. Τελικά μάθαμε ότι η εταιρεία ζήτησε να επεκταθεί σε γειτονικό χώρο και δεν πήρε ακόμα άδεια. Η ίδια δεν φαίνεται να έχει πρόβλημα – αλλά έχουν οι «καλοθεληητές». Μήπως το υπονοούμενο γενικώς είναι ότι άμα μια εταιρεία θέλει να πιέσει το Δημόσιο, θα καταφεύγει σε δημοσιογράφους -όπως ο Θεοχαρίδης- ή έκδοτες -όπως ο Χάσικος- για να κερδίσουν ότι θέλουν; Με το αζημίωτο εννοείται όπως είναι οι διεθνείς πρακτικές. Και καλά για την κινεζική ένδυση έπρεπε να διασφαλιστούν όλα διπλά και τριπλά, εδώ θα πρέπει οι αποφάσεις να παίρνονται χωρίς διαδικασίες; Θα επανέλθουμε.

- **Ο Χρύσανθος Αναστασιάδης.** Η απόφαση κάποιου φιλοαστυνομικού συνδέσμου να «τιμήσει» τον πατέρα του κ. Αναστασιαδη ήταν λάθος κίνηση. Η οικογενειακή σχέση του υποψήφιου του ΔΗΣΥ είναι ένα σεβαστό προσωπικό ζήτημα, ενώ ο δημόσιος βίος του κ. Χρύσανθου δεν μπορεί να κριθεί χωρίς την 15η Ιουλίου. Μπορεί μερικοί να την είδαν και ως προεκλογική, αλλά τι ακριβώς θέλουν να θυμίσουν; Ότι στην Λεμεσό του πραξικοπήματος, όταν ανέλαβε ο πατέρας του υποψήφιου, έγιναν δολοφονίες και εγκλήματα; Αφού λοιπόν μερικοί θέλουν να θυμούνται μια μικρή υπενθύμιση -από την ντουλάπα των σκελετών της δεξιάς- για το σκηνικό της εξουσίας -που μερικοί ονομάζουν και "Γιωρκατζισμό" ή "καθεστώς καπετανάτων"- μετά το 1960 και πριν το 1974 στο οποίο συμμετείχε ο κ. Χρύσανθος: Για χρόνια, λ.χ. η ακροδεξιά, και όχι μόνο, κατηγορούσε αοριστως το «καθεστώς» για την δολοφονία των Νούρου και Παναγιώτου - τέως αγωνιστών της ΕΟΚΑ- αρχές της δεκαετίας του 1960. Η δολοφονία οργανώθηκε από τον Π. Γιωρκάτζη, ο οποίος τους έβλεπε ως ανταγωνιστές του, στη διαχείριση διαφόρων υποθέσεων του νέου κράτους. Ποιοί ήταν οι βασικοί συνεργάτες; Ιδού τί γράφει έκθεση που δημοσιεύει ο νυν προεκλογικός - υπέρ του κ. Αναστασιάδη -

δημοσιογράφος Μ. Δρουσιωτης (στο «ΕΟΚΑ η σκοτεινή όψη, σελ. 426): «*..παρευρέθηκαν οι Νίκος Ιωάννου, Νίκος Κόσιης, Άνδρος Νικολαΐδης, Άριστος [Χρυσοστόμου].., ο Αρχιεπιθεωρητής της υπηρεσίας πληροφοριών Λεμεσού Χρύσανθος Αναστασιάδης, όστις κατετόπισεν τον υπουργό ενώπιον μας σχετικώς με τας κινήσεις των αγωνιστών Ν. Παναγιώτου και Ευ. Νούρου.*» Ο Γιωρκάτζης υποστήριζε ότι οι δυο συνωμοτούσαν εναντίον του. Ετσι «*..ένας από τους παρευρισκόμενους εισηγήθηκε την εκτέλεση τους…. Ο υπουργός έδωσαν εντολή εις τον κ.Χρύσανθο Αναστασιάδη και εις τον κ. Άριστον ίνα παρακολουθώσιν στενά τους ειρημένους αγωνιστάς..*» Οι οποίοι, τελικά, όντως εκτελέστηκαν. Ενδιαφέρουσα παρέα: φαίνεται να υπάρχουν άτομα που εμπλέκονται στην απαγωγή και εκφοβισμό του δημοσιογράφου Φαρμακίδη, και ενδεχομένως και στην υπόθεση-δολοφονία του Στεφανιδη. Ο κ. Χρύσανθος που αναφέρεται εδώ να παρακολουθεί - ως επικεφαλής υπηρεσίας χαφιέδων - τους «αγωνιστές» και να ήξερε - τουλάχιστον - την εισήγηση για «εκτέλεση» τους, έχει σχέση με τον κύριο, ο οποίος τιμήθηκε; Μερικά ζητήματα, ίσως, να είναι καλύτερα να μην προβάλλονται γιατί το μπούμερανγκ δεν είναι μόνο αυστραλιανό έθιμο.

- **Ο αρχιεπίσκοπος ως απόγονος των φοροεισπρακτόρων: φταίνε οι συντάξεις των φτωχών για την κρίση:** Η συνέντευξη του αρχιεπίσκοπου στο Λαιμητόμος.com δεν διαψεύσθηκε. Σε εκείνη την συνέντευξη, ο αρχιεπίσκοπος έμμεσα μετακινήθηκε από το Λιλλήκα στον Αναστασιάδη. Αυτό, ίσως, να ήταν αναμενόμενο – και μόνο οι φιλελεύθεροι δεν βρήκαν πάλι λέξη να αρθρώσουν. Μόνο ο Πουργουριδης όντως κάτι προσπάθησε να πει έστω για την οικονομία. Το ενδιαφέρον είναι και η νέα κουτοπονηριά που έριξε ο αρχιεπίσκοπος. Μέχρι τώρα κατηγορούσε τον «κομμουνιστή πρόεδρο» γιατί δεν πήρε «μέτρα» και έμμεσα αναφερόταν σε περικοπές μισθών. Τώρα, μαζί με το συνηθισμένο του πια ρατσισμό, έριξε και μια νέα κουτοπονηριά, που εκφράζει και μια μερίδα της εκκλησιαστικής ιεραρχίας. Και τώρα και ιστορικά. Κατηγόρησε τις συντάξεις των φτωχών ηλικιωμένων για την κρίση. Η αδελφή του, λέει, δεν έχει

ανάγκη, άρα κανένας φτωχός δεν έχει ανάγκη. Θα μπορούσε να ήταν πιο ειλικρινής και να πει: τι χρειάζονται οι συντάξεις για τους φτωχούς; Ας περάσουν με ψίχουλα. Η ατάκα που θα καταγραφεί στο πάνθεον των ταξικών δηλώσεων των παπάδων – η μερίδας των κυρίων: *"Ήθελε να κάνει κοινωνική πολιτική ο πρόεδρος και μάλιστα προχθές με είχαν ρωτήσει σχετικά με τα δεκάδες εκατομμύρια ως δώρο που δίνονται τα Χριστούγεννα στους συνταξιούχους. Ρώτησα την αδερφή μου που είναι στη σύνταξη και δεν έχει περιουσία, αν είχε ανάγκη το δώρο από την κυβέρνηση. Μου απάντησε πως δεν της χρειαζόταν. Δεν έφερε κάποιο αποτέλεσμα αυτή η κίνηση. Δε χόρτασε πεινασμένους ή αυτούς που ήταν σε φοβερά αδιέξοδα. Αυτό το επιμίσθιο που ήταν αρκετά εκατομμύρια πιστεύω πως δεν χρειαζόταν."* Εκείνοι οι δημοσιογράφοι στον Φιλελεύθερο που έγραφαν, προφανώς κατά παραγγελία, προσφατα για την σεμνότητα του, δεν έχουν σχόλιο τώρα;

- **Η απάντηση μπορεί να είναι σε είδος: να πληρώσει ευρωπαϊκούς φόρους η εκκλησία:** Αξίζει να αναφερθεί ότι στην Ευρώπη, στην οποία προσβλέπουν, τόσο ο Χρυσόστομος, όσο και το κοσμικό κεφάλαιο ως δικαιολογία για την ταξική επίθεση, που προσπαθούν να προωθήσουν, αρχίζει να διαμορφώνεται και μια νέα ενδιαφέρουσα τάση: η απαίτηση για φορολόγηση της εκκλησίας και της ακίνητης της περιουσίας της, όπως φορολογούνται και άλλες επιχειρήσεις, οργανισμοί και μορφές ιδιοκτησίας. Το ιδιόρρυθμο καθεστώς της κυπριακής εκκλησίας, ως γνωστό, έχει ομοιότητες μόνο με το καθεστώς του Βατικανού και της καθολικής εκκλησίας στην Ιταλία. Πρόσφατα, αναπτύχθηκε ένα σχετικό κίνημα στη Ιταλία για φορολόγηση της εκκλησίας με αναφορές στο ευρωπαϊκό δίκαιο, το οποίο φαίνεται να τίθεται και υπεράνω πια του τοπικού. Ακόμα και στην Ιταλία. Και προφανώς άμα έγινε η αρχή το θέμα μπορεί να διευρυνθεί – είναι «ευρωπαϊκό κεκτημένο» η ισότητα των πολιτών και ο διαχωρισμός Πολιτείας και Εκκλησίας. Όποτε, η περίφημη δήλωση του αρχιεπισκόπου «ακόμα και να αποφασίσει το δικαστήριο, εγώ δεν πρόσκειται να πληρώσω», θα πρέπει σε λίγο καιρό να τοποθετηθεί στο πλαίσιο της ισόμερους αντιμετώπισης όλων των οργανισμών από την

Πολιτεία – συμπεριλαμβανομένης και της περιουσίας που διαχειρίζεται ο κ. Χρυσόστομος που ενοχλείται από τις παροχές στους ηλικιωμένους. http://rt.com/news/italy-church-tax-exemption-339/

- **Οι δικηγόροι έχουν και απαιτήσεις: Αντί να τρίζει η άμαξα, τρίζ' ο αμαξηλάτης**: Μετά που σιήλια ζόρκα, παρακάλια, τάματα τζιαι δεήσεις εδιαρρεύσαν ούλλα τα μέτρα. Αντί να ησυχάσουν τζείνοι που εφωνάζαν, παραπάνω φωνάζουν τζιαι τζείνοι που θα αναμένετουν να φωνάζουν εξακολουθούν να σιωπούν. Ήρτεν τζιαι ο δικηγορικός σύλλογος να κάμει ππα με ανακοίνωσην που εξέδωσεν εκφράζοντας την αντίθεσήν του τζιαι με τες προτάσεις της τρόικας τζιαι με τζείνες της κυβέρνησης τζιαι ζητά άμεσην απόσυρσήν τους. Όσον τζιαιρόν οι εκπροσώποι τους στη βουλήν επροστατεύκαν τα συμφέροντά τους ήταν καλά. Εν τους έππεφτε συναφορά. Τωρά εννά θιγούν οι σταθερές πηγές εισοδημάτων της οικονομίας τζιαι εννά καταρρεύσει ούλλον το σύστημα. Εν εκατάρρευσεν ακόμα; Με 1% φόρο επί των κερδών των εταιρειών – που οι ίδιοι λαλούν ότι βκαίννει πας τες 2.000 ευρώ που εννά πληγεί η οικονομία; Προχωρούν, όμως, τζιαι στο παρασύνθημαν για να πουν ότι έσιει γραμμένες 312.000 εταιρείες τζιαι μόνον 92.851 εκαταβάλαν ετήσιον κυβερνητικόν τέλος για το 2011 τζιαι μόνον 82.345 για το 2012. Εεε τζιαι εσείς που τες γράφετε τζιαι εκπροσωπείτε τες ήντα μπου εκάμετε για να .... μεν πληγεί η οικονομία τζιαι το σύστημαν; Ο κόσμος ήντα μπου εννά πει δηλαδή; Παραπονιούνται ότι επιβαρυνθήκαν με τα έξοδα ενημέρωσης των πελατών τους, την είσπραξην του κυβερνητικού τέλος τζιαι την καταβολή στο τμήμαν του εφόρου εταιρειών. Ου μάνα μου, τζιαι ήταν με το αζημίωτων έν' νναιν; Ποφυσούν σαν τες θερούνες σιγά σιγά ούλλοι οι κερδοσκόποι (http://cyprusnews.eu/sigma-live/611380)

- **Ο Αντένα και ο Σαρρής ανησυχούν για τους εργοδότες:** Αξίζει αναφορά και η παρουσιάστρια του Αντένα που δήλωσε ότι πρέπει να σκεφτούμε και τους επιχειρηματίες μετά από σχετικό σχόλιο του κ. Σαρρή. Ο Μ. Σαρρής: *"Πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και να στηρίζουμε τον εργοδότη σε αυτήν την σκληρή και δύσκολη ψυχική*

δοκιμασία που περνά απολύοντας τους εργαζόμενους του" και απαντά η παρουσιάστρια:*"Πολύ σωστό αυτό που είπατε, γιατί πάντα κοιτάμε την πλευρά του εργαζόμενου*"...Ιδιαίτερα στον Αντένα…

- **Ο κ. Φωτιάδης και οι προνομιούχοι αστοί.** Όταν διερευνήθηκε στη βουλή το θέμα των κυβερνητικών κατοικιών στο Τρόοδος, πρόκυψε ότι αρκετά άτομα και αρκετά εύπορα άτομα, είχαν νοικιασμένες τις κατοικίες για ένα αστείο πόσο – 3-5 ευρω._Ανάμεσα τους και ο επιχειρηματίας Φ. Φωτιάδης. Κάποιοι ιδιώτες κάνουν και εισηγήσεις για την κυπριακή οικονομία. Ενδεχομένως και με «δωρεάν κυβερνητική κατοικία» - ρεαλιστικά η συμβολικά. .

- **Η Ομάδα Περδίκη**: **όταν η ασυναρτησία μπορεί να είναι ευχάριστο νέο.** Σε μια καταγραφή των τάσεων της «δημοσκόπησης» των Οικολόγων, φάνηκε ένα ποσοστό γύρω στο 40% διαφωνούσε και με τον Αναστασιάδη - για τον οποίο εργάζεται η κ. Ιωάννα -, και για το Λιλλήκα, αλλά και για την ακροδεξιά υποψηφιότητα της δρου Μακαρίας. Όταν έχουν ένα βουλευτή, έστω και κατά λάθος, ο οποίος αρθρώνει ένα λόγο υπερεθνικιστικό και 40% δεν ταυτίζονται, είναι ενδιαφέρον. Αργά ή γρήγορα θα πρέπει να εμφανιστεί ένα οικολογικό κίνημα και μια ανάλογη υποψηφιότητα να αντικαταστήσει αυτό το σκηνικό των δημόσιων σχέσεων.

Επιλογές από blogs

1. Η αληθινή απολογία του Σωκράτη

http://gefyrismoi.blogspot.com/2012/06/blog-post.html

2. Άγκελα, Άγκελα, Άγκελα Παντού...

http://topontiki.gr/article/41083

3. «Άγκελα μη κλαις. Στο ντουλάπι δεν έχει ψίχα ψωμί».

http://www.environment.gr/magazine/index.php/topoi/portorafti/item/579-metopo-merkel

4. 1959-2009: Ελληνικές παραβιάσεις της ελευθερίας της Τέχνης

http://www.lifo.gr/team/readersdigest/33057

5. "Where Children Sleep"

http://www.childit.gr/v2/index.php/worth/2351-ta-ipnodomatia-10-paidion-se-diafora-meri-tou-kosmou

ΣΧΟΛΙΑ - ΣΤΗΛΕΣ

Απόψεις από την Blogόσφαιρα, αλλά και κείμενα συνεργατών της Δέφτερης Ανάγνωσης. Οι απόψεις στις στήλες δεσμεύουν μόνο τους/τις συγγραφείς.

Κατά- Κατά-Κατά Καταρρεω

Του Χ.Μ.

Το εν λόγω κείμενο και οι στίχοι από το τραγούδι του Νικόλα Άσιμου δεν έχουν να κάνουν με κριτική μουσικής, αλλά με την ενδεχόμενη διάλυση της Ε.Ε. Κεραυνός εν αιθροία - αν και η κατάσταση στην Ευρώπη μάλλον συννεφιασμένη μου φαίνεται! - θα μπορούσε να χαρακτηριστεί η δήλωση της Τερέζας Μέι (Theresa May, Secretary of Home Office), Γραμματέας του Υπουργείου Εσωτερικών του Η.Β, περί κλείσιμου των συνόρων σε Ευρωπαίους υπήκοους. Η συντηρητική κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου έδειξε για ακόμη μια φορά τα δόντια της και τον άκρατο, αν και μυστικοπαθή, ευρωσκεπτικισμό της.

Η τοποθέτηση της συγκεκριμένης Υπουργού αντικρούεται με την συνθήκη της Σιέγκεν, που αποτελέι ένα από τους βασικούς πυλώνες για την ομαλή λειτουργία της Ε.Ε, μιας και προβάλλει το δικαίωμα της ελεύθερης μετακίνησης ανάμεσα στους Ευρωπαίους πολίτες των κρατών -μελών της.

Μετά τα πρώτα χτυπήματα που δέχθηκε η συγκεκριμένη συνθήκη, όταν Παρίσι και Αθήνα τοποθετήθηκαν για ενδεχόμενη αναθεώρηση της, μιας και δηλώνουν ανήμποροι στο να αντιμετωπίσουν τα μεταναστευτικά κύματα πληθυσμών όπως τους Ρομά, η συγκεκριμένη δήλωση δεν αρκείται στο να προσβάλει το ευρωπαικό αυτό αγαθό, αλλά αναφέρεται σε ενδεχόμενο κλείσιμο των συνόρων για μερικούς (!) ευρωπαίους υπήκοους. Η αυθάδης συμπεριφορά των Άγγλων δεν μετριάστηκε στο να τοποθετηθούν ενάντια σε μια από τις κεντρικες αρχές που διέπει το ευρωπαικό κεκτημένο, της ελεύθερης μετακίνησης, αλλά και να προβάλουν την ρατσιστική τους συμπεριφορά σε βάση εθνικοτήτων, μιας και το κλείσιμο συνόρων θα είναι αποτέλεσμα επιλογής κρατών-μίλησε για Ρουμανία και Βουλγαρία.

Άραγε βρίσκεται το Η.Β στα πρόθυρα εξόδου από την Ε.Ε; Ή απλα είναι μια τακτική του συνηθισμένου «mind game» που επικαλείται η βρετανική κυβέρνηση, μιας και η ψήφιση του ευρωπαικού προυπολογισμού σε λίγες μέρες συνοδεύεται από απείλες του Η.Β για καταψήφιση του εάν υποβαθμίζει τα συμφέροντα της χώρας.

Η Ε.Ε μοιάζει, πλέον, με χάρτινο πύργο που καταρρέει. Θα διαψεύσουν οι ψιθηρολογίες περί διάλυσης της ή θα επικρατήσει το όραμα για μια ενωμένη και 'αγαπημένη' (χμ!) Ευρώπη?

Κανείς δεν ξέρει.